

Lovforslag nr. L 36. Fremsat den 11. oktober 2001 af skatteministeren (Frøde Sørensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og af andre energiafgiftslove

(Ændringer af afgiftssatser, procesliste m.v.)

§ 1

1297 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 643 af 27. august 1998, som senest ændret ved § 5 i lov nr.

1. § 2, stk. 1, affattes således:

»Afgiften udgør for

1) gas- og dieselolie	35,8 øre pr. l
2) fuelolie	42,8 øre pr. kg
3) fyringstjære	38,5 øre pr. kg
4) petroleum	35,8 øre pr. l
5) stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus	327 kr. pr. t
6) jordoliekoks	436 kr. pr. t
7) brunkulsbriketter og brunkul	237 kr. pr. t
8) elektricitet	11 øre pr. kWh
9) autogas (LPG)	21,8 øre pr. l
10) anden flaskegas (LPG)	40,4 øre pr. kg
11) gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	39,9 øre pr. kg
12) naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m ³ (Nm ³)	30,8 øre pr. Nm ³
13) andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 af EU's kombinerede nomenklatur	
a) med et vandindhold på mindst 27 pct.	302 kr. pr. t
b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.	421 kr. pr. t
14) benzin og karburatorvæske	32,4 øre pr. l

F. t. l. vedr. kuldioxidafgift af visse energiprodukter

2. I § 2, stk. 2, ændres »for varer nævnt under stk. 1, nr. 1 og 4, udgør 26,8 øre pr. l.« til: »udgør for varer nævnt under stk. 1, nr. 1 og 4, 35,6 øre pr. l, og for varer nævnt under stk. 1, nr. 14, 32,1 øre pr. l.«

3. I § 2, stk. 3, indsættes efter først pkt.:

»Der betales dog ikke afgift af varer produceret på basis af biomasse (ethanol, planteolie mv.) der blandes med de i stk. 1 nævnte produkter.

4. I § 5, stk. 1, nr. 1, ændres »nr. 1-4 og nr. 9-11« til: »nr. 1-4, nr. 9-11 og nr. 14«.

5. I § 7, stk. 1, nr. 1, ændres »nr. 1-4 og nr. 9-11« til: »nr. 1-4, nr. 9-11 og nr. 14«.

6. I § 7, stk. 4, nr. 1, ændres »nr. 9-13« til: »nr. 9-14«.

7. I § 7, stk. 4, nr. 2, ændres »nr. 1-4 og nr. 9-11« til: »nr. 1-4, nr. 9-11 og nr. 14«.

8. § 9 stk. 1 og 4 ophæves.

§ 9, stk. 2 og 3, bliver herefter stk. 1 og 2, og stk. 5 – 19 bliver herefter stk. 3 – 17.

9. § 9, stk. 2, der bliver stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få 75 pct. af afgiften efter nærværende lov tilbagebetalt af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, nr. 1-7 og nr. 10-13, der anvendes som nævnt i nr. 1-14 i bilaget til denne lov, og af varer omfattet af § 2, der anvendes som nævnt i nr. 15-35 i bilaget til denne lov. For de i nr. 15-35 i bilaget til denne lov nævnte anvendelser kan afgiftspligtige varer anvendt til ventilation i forbindelse med de omtalte anvendelser medregnes som en del af den anvendelse, der er omfattet af bilaget. For de i nr. 2-35 i bilaget nævnte anvendelser ydes den forhøjede tilbagebetaling på betingelse af, at forbruget vedrører en årlig produktion på mindst 10 t.«

10. § 9, stk. 3, der bliver til stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. En forholdsmeæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner både anvendelser omfattet af stk. 1 og andre anvendelser, når en sådan fordeling kan opgøres. Den andel, der kan henregnes under stk. 1, opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde, der anvendes til formål nævnt i bilaget, og på den anden side den samlede mængde fremstillet på fællesanlægget. Afgiften af den resterende mængde brændsel

m.v. kan ikke tilbagebetales. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor mindst 90 pct. af det samlede forbrug vedrørende virksomhedens momspligtige aktiviteter vedrører anvendelser omfattet af stk. 1, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, som ikke kan tilbagebetales, indirekte efter ovenstående metode og at opgøre forbruget, der ikke kan tilbagebetales, direkte. Den direkte opgjorte mængde, der ikke tilbagebetales, opgøres som den mængde energi, der forbruges i anlæg, der ikke omfattes af stk. 1, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til stk. 1. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.«

11. I § 9, stk. 5, der bliver til stk. 3, ændres »stk. 2« til: »stk. 1«, og »7,5 kr.« til: »10 kr.« og »7,5 pct.« til: »10 pct.«

12. I § 9, stk. 7 og 10, der bliver stk. 5 og 8, ændres »stk. 2« til: »stk. 1«.

13. I § 9, stk. 7, 8 og 9, der bliver stk. 5, 6 og 7, ændres »stk. 5« til: »stk. 3«.

14. I § 9, stk. 8, der bliver til stk. 6, ændres »stk. 7« til: »stk. 5«.

15. I § 9, stk. 10, der bliver til stk. 8, ændres »stk. 11-16« til: »stk. 9-14«.

16. I § 9, stk. 11, der bliver til stk. 9, ændres »stk. 10« til: »stk. 8«.

17. I § 9, stk. 13, der bliver til stk. 11, ændres »stk. 11 og 12« til: »stk. 9 og 10«.

18. I § 9, stk. 15, der bliver til stk. 13, ændres »stk. 11 – 13« til »stk. 9 – 11«.

19. I § 9, stk. 17, der bliver til stk. 15, ændres »stk. 5« til: »stk. 3«.

20. § 9, stk. 18, affattes således:

»Stk. 18. For varme, der er anvendt som nævnt i bilaget til denne lov, ydes der tilbagebetaling af hele nedsættelsen efter stk. 5. For den, der nyttiggør varme, jf. stk. 5, sker der ikke nedsættelse af tilbagebetalingen for den del af eget forbrug af

nyttigjort varme, som anvendes til formål nævnt i bilaget.«.

21. § 10, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. For leverancer af afgiftspligtige varer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter § 9, stk. 1 og til andre formål, finder henholdsvis § 12, stk. 2 – 5 i lov om afgift af naturgas og bygas, § 12, stk. 2 – 7, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 9, stk. 2 – 6 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11 a, stk. 2 – 5, i lov om afgift af elektricitet tilsvarende anvendelse.«.

22. I § 10, stk. 5, ændres »§ 9, stk. 5« til: »§ 9, stk. 3«.

23. I § 11, stk. 1, ændres »nr. 9-13« til: »nr. 9-14«.

24. I § 12, stk. 1, nr. 1, ændres »nr. 1-4 og nr. 9-11« til: »nr. 1-4, nr. 9-11 og nr. 14«.

25. I § 13, stk. 2, nr. 1, ændres »nr. 1-4 og nr. 9-11« til: »nr. 1-4, nr. 9-11 og nr. 14«.

26. I § 14, stk. 1, nr. 1, ændres »nr. 1-4 og nr. 9-11« til: »nr. 1-4, nr. 9-11 og nr. 14«.

27. I § 18, stk. 1, ændres »nr. 1-4 og nr. 9-11« til: »nr. 1-4, nr. 9-11 og nr. 14«.

28. I bilaget til loven indsættes i nr. 11 som tredje pkt.: »Udover de i andet pkt. nævnte anvendelser, ydes der endvidere tilbagebetaling for elektricitet anvendt til fremstilling af slaggeuld, stenuld og lignende mineraliskuld, samt de under litra b nævnte varer, for et forbrug på op til 150 kWh pr. t isoleringsmateriale.«.

29. Bilaget til lovens nr. 12 affattes således: »Der anvendes direkte til keramisk brænding, forudgående tørring af varer bestemt hertil, samt til fremstilling af porebeton.«.

§ 2

I lov nr. 963 af 20. december 1999 om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v. og lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., foretages følgende ændringer:

1. I § 1, nr. 1, ændres »stk. 10« til: »stk. 8«, »Stk. 10« til: »Stk. 8«, »stk. 2« til: »stk. 1«,

»stk. 11-15 og 17« til: »stk. 9-13 og 15« og »stk. 16 og 17« til: »stk. 14 og 15«.

2. I § 1, nr. 2, ændres »stk. 15« til: »stk. 13«, »Stk. 16« til: »Stk. 14«, »stk. 10« til: »stk. 8«, »stk. 16 – 19« til: »stk. 14 – 17« og »stk. 17 – 20« til »stk. 15 – 18«.

§ 3

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 689 af 17. september 1998, som senest ændret ved § 12 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 1, affattes således:

»Af forbrug af elektricitet, der overstiger 4.000 kWh årligt i helårsboliger, der opvarmes ved elektricitet, betales i alt en afgift på 48,1 øre pr. kWh, som består af

- 1) en energiafgift på 43,5 øre pr. kWh med tillæg af
- 2) et elsparebidrag på 0,6 øre pr. kWh og
- 3) et eldistributionsbidrag på 4 øre pr. kWh.«.

2. I § 6, stk. 2, ændres »i alt en afgift på 56,6 øre pr. kWh« til: »i alt en afgift på 55,6 øre pr. kWh« og »en energiafgift på 52 øre pr. kWh« til: »en energiafgift på 51 øre pr. kWh«.

3. I § 11, stk. 1, udgår: »med undtagelse af 1 øre pr. kWh«.

4. I § 11, stk. 4, nr. 4, indsættes efter 2. pkt.:

»For det øvrige forbrug af varme og varer anvendt til opvarmning i forbindelse med forarbejdningen af jern og stål ydes der tilbagebetaling efter nr. 6.«.

5. I § 11, stk. 4, nr. 5, indsættes efter 2. pkt.:

»For det øvrige forbrug af varme og varer i sådanne lokaler ydes der tilbagebetaling efter nr. 6.«.

6. I § 11, stk. 4, indsættes som nr. 6:

»6) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3 svarende til forskellen mellem afgiften af forbrug af anden elektricitet, jf. § 6 stk. 2, og afgiften af forbrug af elektricitet til opvarmning af helårsboliger, jf. § 6 stk. 1.«.

7. I § 11, stk. 8, ændres »52,50« til: »50« og »47,5« til: »45«.

8. § 11, stk. 14, ophæves.

Stk. 15 bliver herefter stk. 14.

9. I § 11, stk. 15, der bliver stk. 14, udgår »og stk.14«.

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 701 af 28. september 1998, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1297 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, nr. 1, ændres »276 øre/l« til: »267,2 øre/l« og »274,4 øre/l« til: »265,6 øre/l«.

2. I § 1, stk. 1, nr. 2, ændres »183 øre/l« til: »175 øre/l« og »181,9 øre/l« til: »174 øre/l«.

3. I § 1, stk. 1, nr. 4, ændres »248 øre/l« til: »239,2 øre/l« og »246,6 øre/l« til: »237,8 øre/l«.

4. I § 1, stk. 1, nr. 5, ændres »206 øre/kg« til: »198 øre/kg«.

5. I § 1, stk. 1, nr. 6, ændres »186 øre/kg« til: »178 øre/kg«.

6. I § 1, stk. 1, nr. 7, ændres »276 øre/l« til: »267,2 øre/l« og »274,4 øre/l« til: »265,6 øre/l«.

7. I § 1, stk. 1, nr. 8, ændres »183 øre/l« til: »175 øre/l« og »181,9 øre/l« til: »174 øre/l«.

8. I § 1, stk. 1, nr. 9, ændres »472 øre/l« til: »439,6 øre/l« og »468 øre/l« til: »435,6 øre/l«.

9. I § 1, stk. 1, nr. 10, ændres »407 øre/l« til: »374,6 øre/l« og »403,6 øre/l« til: »371,5 øre/l«.

10. I § 1, stk. 1, nr. 11, ændres »469 øre/l« til: »436,6 øre/l« og »465,1 øre/l« til: »433 øre/l«.

11. I § 1, stk. 1, nr. 12, ændres »404 øre/l« til: »371,6 øre/l« og »400,6 øre/l« til: »368,5 øre/l«.

12. I § 1, stk. 1, nr. 13, ændres »173 øre/l« til: »166 øre/l«.

13. I § 1, stk. 1, nr. 14, ændres »318 øre/kg« til: »307 øre/kg«.

14. I § 1, stk. 1, nr. 15, ændres »235 øre/l« til: »224 øre/l«.

15. I § 1, stk. 1, nr. 17, ændres »407 øre/l« til: »374,6 øre/l« og »403,6 øre/l« til: »371,5 øre/l«.

16. § 1, stk. 3, 3. pkt., affattes således:

»Af varer, der anvendes til elektricitets- eller varmfremstilling på stationære motorer i kraft-

varmeverker, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende fyringsolier.«.

17. I § 9, stk. 2, ændres »Fuelolie 40,4 MJ/kg« til: »Fuelolie 40,7 MJ/kg«.

18. I § 11, stk. 8, ændres »52,50« til: »50« og »47,5« til: »45«.

§ 5

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 887 af 3. oktober 1996, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1297 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »202 øre pr. normal m³« til: »193 øre pr. normal m³«.

2. I § 1, stk. 2, 2. pkt., ændres »99 øre pr. Nm³« til: »90 øre pr. Nm³«, »125 øre pr. Nm³« til: »115 øre pr. Nm³«, »150 øre pr. Nm³« til: »140 øre pr. Nm³«, »175 øre pr. Nm³« til: »165 øre pr. Nm³« og »202 øre pr. Nm³« til: »193 øre pr. Nm³«.

3. § 1, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. For afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, udgør afgiften 273,2 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. Af gas der anvendes til elektricitets- eller varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeverker, betales der dog afgift efter stk. 2.«.

4. I § 10, stk. 8, ændres »52,50« til: »50« og »47,5« til: »45«.

§ 6

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 702 af 28. september 1998, som senest ændret ved § 22 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, nr. 1, ændres »51 kr. pr. gigajoule« til: »48,7 kr. pr. gigajoule«.

2. I § 1, stk. 4, ændres »1.425 kr. pr. t« til: »1.350 kr. pr. t« og »1.675 kr. pr. t« til: »1.600 kr. pr. t« og »1.030 kr. pr. t« til: »980 kr. pr. t« og »1.990 kr. pr. t« til: »1.900 kr. pr. t« og »1.460 kr. pr. t«

til: »1.390 kr. pr. t« og »1.920 kr. pr. t« til: »1.835 kr. pr. t«.

3. I § 7, stk. 1, ændres »Fuelolie 40,4 MJ/kg« til: »Fuelolie 40,7 MJ/kg«.

§ 7

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 688 af 17. september 1998, som senest ændret ved § 6 i lov nr. 1297 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 14, affattes således:

»14) Halm, træpiller med svovlholdigt bindemiddel, affald og andre svovlholdige brændsler, der indfyres i produktionsanlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW.«.

2. § 2, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Afgiften udgør for:

1) Træpiller med svovlholdigt bindemiddel	40 kr. pr. t.
2) Halm	23 kr. pr. t.
3) Affald	20 kr. pr. t.«.

3. § 2, stk. 4, ophæves.

4. § 9, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Virksomheder, der forbruger varer nævnt i § 1, nr. 5-7 og 14, som begrænser udledningen af svovldioxid til luften gennem røgrønsning, binding af svovl i andre materialer mv., og som ikke foretager måling af den bortrensende eller bundne mængde svovl, kan beregne godtgørelsen efter en standardsats. Standardsatsen udgør for:

- 1) Brændsel nævnt i § 1, nr. 5-7:
  - a) 20 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i riste anlæg eller »fluid bed«-anlæg,
  - b) 5 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i andre anlæg.
- 2) Brændsel nævnt i § 1, nr. 14, jf. dog stk. 7:
  - a) 8 kr. pr. t for træpiller med svovlholdigt bindemiddel,
  - b) 8 kr. pr. t for halm,
  - c) 8 kr. pr. t for affald.«.

5. I § 33 indsættes efter stk. 6:

»Stk. 7. Til virksomheder, der fra kraftvarmeverker og hertil knyttede blokvarmecentraler får leveret varme, som omfattes af § 1, stk. 1, nr. 2 eller 5 - 7, og hvor den til virksomheden fakturerede og af virksomheden betalte svovlafgift af den til brug for leverancen medgåede mængde brændsel kan dokumenteres og udgør mindst 250.000 kr. pr. år, ydes efter ansøgning til de statslige told- og skattemyndigheder en godtgørelse svarende til det særlige bundfradrag efter stk. 1 for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5 - 7, og efter stk. 3 for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, når anvendelsen sker til formål nævnt i processlisten til kuldioxidafgiftsloven, og når virksomheden har indgået en aftale efter lov om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug (aftaler om energieffektiviseringer m.v.). Leveres varmen kun i en del af året, nedsættes grænsen på 250.000 kr. forholdsmæssigt.«.

6. I § 34, stk. 3, nr. 2, ændres »fuelolie 40,4 MJ/kg« til: »fuelolie 40,7 MJ/kg«.

§ 8

I lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 846 af 17. november 1997, som ændret ved lov nr. 1107 af 29. december 1999 og § 24 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 1 a, affattes således:

»Tilskud, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, gives til dækning af det energiforbrug, der er omfattet af § 9, stk. 1, og den del af energiforbruget, som er omfattet af § 9, stk. 8, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Tilskuddet udgør 22 pct. af afgiften. For fuelolie og gas- og dieselolie, der anvendes til varmfremstilling, udgør tilskuddet henholdsvis 0 øre pr. kg og 4 øre pr. l bortset fra olie vedrørende aktiviteter omfattet af § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«.

2. § 1 b, 1. pkt., affattes således:

»Tilskud, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, gives til dækning af kuldioxidafgift af det energiforbrug, der anvendes til proces samt til dækning af energiafgiften og kuldioxidafgiften af rumvarme og varmt vand, såfremt disse udgør mere end 2 pct. af det i § 1, stk. 1, nr. 2, nævnte refusionsgrundlag.«.

§ 9

Loven træder i kraft 1. januar 2002, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 17 og 18, herunder at loven har virkning fra 1. januar 2002.

Stk. 3. Miljø- og Energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 8, herunder at loven har virkning fra 1. januar 2002.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 2, stk. 3, nr. 1 og 2, § 9, stk. 6, nr. 2, litra a og b og § 33, stk. 7, i lov om afgift af svovl, som affattet ved denne lovs § 7, har virkning fra 1. januar 2001.

Stk. 5. Loven finder anvendelse for afgiftspligtige varer, der fra tidspunktet for lovens ikrafttræden udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, forbruges af registrerede virksomheder, angives til fortoldning, modtages fra udlandet eller medbringes fra udlandet.

Stk. 6. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes afgiften af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens slutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med de statslige told- og skattemyndigheders tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den brøkdelen af leverancerne, hvoraf der skal betales afgift.

Stk. 7. For løbende leverancer af varer, hvoraf virksomhederne med denne lov ikke længere er berettiget til tilbagebetaling af kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. § 1, nr. 3, og for hvilken afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, kan den ikke-tilbagebetalingsberettigede afgift beregnes på grundlag af en så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens slutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med de statslige told- og skattemyndigheders tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den andel af leverancerne, som der ikke ydes tilbagebetaling for.

Stk. 8. For løbende leverancer af elektricitet, hvoraf virksomhederne med denne lov berettiges til tilbagebetaling af afgift, uden reduktion af godtgørelsen med 1 øre pr. kWh, jf. § 3, nr. 3, og for hvilken afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, kan den tilbagebetalingsberettigede afgift beregnes på grundlag af en så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens slutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med de statslige told- og skattemyndigheders tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede del.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Regeringen foreslår, at godtgørelsen af CO₂-afgiften på 10 pct. for hvad der i lovgivningen defineres som de momsregistrerede virksomhedernes forbrug af energi til lette procesformål ophæves, samtidig med at CO₂-afgiften sættes op fra 100 kr./t til 135 kr./t CO₂. CO₂-afgiften på elektricitet forslås dog alene sat op fra 10 øre/kWh til 11 øre/kWh. For at sikre, at husholdningernes energiforbrug og hvad der i lovgivningen defineres som erhvervenes forbrug af rumvarme mv. ikke netto belastes ekstra ved den forslåede forhøjelse af CO₂-afgiftssatsen, foreslås energiafgifterne samtidig nedsat. Samlet set indebærer forslaget, at afgiftsbelastningen af erhvervenes procesenergiforbrug netto øges med 16 pct., eller ca. 250 mio. kr.

I forbindelse med forhøjelsen og omlægningen af CO₂- og energiafgifterne foreslås det endvidere; at CO₂-afgiftssatserne på de enkelte brændsler og elektricitet justeres ud fra aktuelle tekniske oplysninger om den CO₂-udledning energianvendelsen giver anledning til; at der foretages visse justeringer af proceslempelserne for energiintensive erhverv; at momsregistrerede virksomheder gives adgang til en i elektricitetsafgiftsloven fastsat lavere sats for elvarme; at små kraftvarmeværker, som er fritaget for at være registreret efter elafgiftsloven, fremover kan nøjes med at betale den lave brændselsafgift for såvel varmesom elektricitetsfremstilling; og at distributionsbidraget på 1 øre/kWh for elektricitet anvendt til procesformål ophæves.

Det foreslås yderligere, at benzin omfattes af CO₂-afgiften, mens benzinafgiften reduceres tilsvarende. Dette betyder, at hvor afgiften ikke ændres for almindelig benzin, reduceres den samlede benzinafgift for benzin af biologisk oprindelse, da denne ikke belastes af CO₂-afgiften.

Endelig foreslås en mindre justering i svovlafgiftsloven i forhold til nye undersøgelsesresultater m.v.

Samlet set vil forslaget bringe balance i tilbageførsregnskabet over statens merindtægter ved den

grønne afgiftspakke for erhvervene i 1995 og den her-til knyttede tilbagebetaling.

Lovforslagets baggrund

Tilbageførsregnskabet

På baggrund af regeringens initiativ omkring grønne afgifter og erhverv blev der i 1995 gennemført en reform af afgifterne på erhvervenes energiforbrug. Ændringerne blev gradvist indfaset fra 1996 til 2000. Reformen havde til formål at øge erhvervenes incitament til at reducere udledningerne af CO₂ og SO₂. Erhvervene betalte, og betaler fortsat, betydeligt lavere CO₂- og energiafgifter end husholdningerne, hvorfor en omkostningseffektiv reduktion af CO₂-udledningerne bedst opnås ved at sætte erhvervenes afgiftssatser op.

Indførelsen af højere afgifter på erhvervenes energiforbrug ville medføre en stigning i det offentlige indtægter, og en belastning af erhvervenes omkostningsniveau. Dette var dog ikke hensigten med afgiftsforhøjelserne. Det blev derfor besluttet, at alle statens ekstra indtægter skulle føres tilbage til erhvervene. Dette skulle ske fortrinsvis gennem nedsættelse af arbejdsgivernes arbejdskraftrelaterede omkostninger, men også via tilskud til energibesparende investeringer mv.

Ved evalueringen af de grønne afgifter og erhvervene i 1999 blev det påvist, at afgiftspakken havde haft en gunstig virkning på reduktionen af udledningerne af CO₂ og især SO₂.

Evalueringen viste endvidere, at erhvervene i begyndelsen af indfasningsperioden havde indbetalt mere i afgifter, end der var blevet tilbageført. Dette skyldtes især, at en forholdsvis stor del af tilbageførelsen i begyndelsen bestod af en ramme for tilskud til energibesparende investeringer, som det viste sig, at erhvervene havde svært ved at udnytte hurtigt nok. De uudnyttede energisparemidler kunne dog overføres til senere finansår.

Forskellen i merafgifterne og tilbageførelsen i erhvervenes disfavør var dog alene et midlertidigt fæno-

men. I midten af 2000 opstod der således balance i tilbageføringsregnskabet, når man betragtede hele perioden fra 1996, og efter midten af 2000 har tilbageføringen været større end merafgifterne. Dette gælder også efter man har taget hensyn til virkningerne af

pinsepakken og den deraf følgende forhøjede afgiftsbelastning af erhvervenes energiforbrug.

I følgende tabel 1 er vist den ved evalueringen beregnede udvikling i merafgifterne og tilbageførelsen.

Tabel 1: Tilbageførelse fra grønne afgifter og erhverv fratrukket merafgifter inklusive virkninger af pinsepakken

År	Tilbageførelse fratrukket merafgifter inklusive pinsepakken i mio.kr.	Mertilbageførelse ultimo akkumuleret fra 1996 i mio.kr.
1996	-105	-105
1997	-100	-205
1998	-15	-220
1999	-25	-245
2000	335	90
2001	175	265
2002	250	515
2003	355	870
2004	460	1330
2005	570	1900

Mens evalueringen fra 1999 viste, at der var nogenlunde balance mellem den samlede merafgift og den samlede tilbageførelse for 1996-2000, viste beregningerne også, at fordelingen mellem erhvervene var anderledes end oprindeligt forudsagt.

Det stod fra begyndelsen klart, at der ville ske en omfordeling mellem erhvervene, således at nogle brancher typisk indenfor service, hvor der bliver forbrugt forholdsvis lidt energi i forhold til beskæftigelsen, ville vinde, og at fremstillingserhvervene og landbruget oftest ville tabe. Tabene for fremstillingserhvervene og gevinsterne for serviceerhvervene viste sig imidlertid at være større end oprindeligt skønnet. Dette skyldtes først og fremmest, at rumvarmeforbruget i industrien viste sig at have være undervurderet. Der var samtidig ønske om at forlænge ordningen med tilskud til investeringer i energibesparelser mv., der ellers ville være udløbet.

På denne baggrund blev der i 1999 vedtaget en justering af afgifterne og en omlægning af tilbageføringen. Der blev introduceret visse lempelser for de virksomheder, som var belastet særligt hårdt af rumvarmeafgiften, og det blev sikret, at der også efter 2000 ville være en ramme for tilskud til investeringer i energibesparelser mv., tilskud som fremstillingserhvervene normalt får en forholdsvis stor del af. Finansieringen af disse ændringer skete med en reduktion i ATP kompensationen.

Udover de fordelingsmæssige skævheder viste evalueringen fra 1999 endvidere, at tilbageføringen fra

midten af 2000 har været større end merindtægterne, og at mertilbageførelsen er stigende efter 2000, jf. tabel 1. En væsentlig årsag til denne stigning er, at afgiftsatserne er fastsat i absolutte beløb pr. mængde/enhed, mens hovedparten af tilbageførelsen følger lønsummen, som stiger på grund af lønstigninger. Herudover falder CO₂-udledningerne pr. beskæftiget i overensstemmelse med lovgivningens intentioner.

Der er efter evalueringen i 1999 ikke foretaget nogen ny detaljeret opgørelse af tilbageføringsregnskabet. Udviklingen trækker dog mest i retning af, at mertilbageførelsen siden 1999 er steget, frem for at den er faldet. Dette også selvom man medtager virkningerne af den forhøjelse af afgifterne på erhvervenes energiforbrug, som skete i forbindelse med Pinsepakken i 1999. Dette skyldes især, at man i tilbageføringsregnskabet påregnede, at erhvervene primært via deres elforbrug ville blive belastet med ca. 315 mio. kr. i SO₂-afgift, fra 2000 og frem. SO₂-afgiften har imidlertid haft væsentlig større effekt på især elværkernes SO₂-udledninger, således at indtægterne nu alene udgør ca. 180 mio. kr. fra både erhvervene og husholdningerne. Det er endvidere ikke længere muligt for elværkerne automatisk at overvælte SO₂-afgiften på kunderne.

Det var med indførelsen af energiafgiftspakken i 1995 ikke hensigten, at staten skulle tilføres ekstra indtægter. Det var dog samtidig heller ikke hensigten, at erhvervenes afgiftsbelastning skulle lettes. Hensigten var at give erhvervene ekstra incitamentter til mindre miljøbelastning, samtidig med at erhvervene netto

hverken skulle af med mere eller mindre. Der skulle sikres balance mellem statens merindtægter og tilbageførelsen til erhvervslivet.

Når tilbageførelsen overstiger merafgifterne, kan ubalancen bringes ud af verden ved enten at reducere tilbageførelsen eller at forhøje afgiftssatserne. Da erhvervene forsat betaler væsentlig lavere CO₂- og energiafgifter end husholdningerne, og da behovet for at reducere CO₂-udledningerne forsat eksisterer, har regeringen valgt at foreslå erhvervenes afgiftssatser forhøjet.

Med dette forslag om forhøjelse af CO₂-afgiften, ønsker regeringen atter at skabe balance i tilbageførsregnskabet. Forslaget vil samlet set føre til en stigning i erhvervenes afgiftsbelastning med netto ca. 250 mio. kr. i 2002.

Det bemærkes i øvrigt, at fordelingen af provenuet fra CO₂- og energiafgifterne mellem erhverv og husholdninger ikke kan foretages regnskabsmæssigt, men kun kan beregnes på baggrund af usikker statistik.

Grønne afgifter på erhvervene

Indtil begyndelsen af 1990'erne blev de momsregistrerede erhvervs forbrug af energi ikke belastet af energiafgifter mv., idet virksomhederne kunne få det fulde afgiftsbeløb godtgjort. Dette ændrede sig i 1991, hvor der blev vedtaget en CO₂-afgift, som fra 1993 også kom til at omfatte de momsregistrerede erhverv. CO₂-afgiften blev fastsat til 100 kr. pr. t CO₂. De momsregistrerede erhverv kunne dog fortsat uden videre få halvdelen af afgiften godtgjort. Der var endvidere yderligere lempelser for særligt energiintensive virksomheder, herunder nedsættelse af afgiften til næsten 0 for de virksomheder, der indgik aftale med Energistyrelsen om energibesparelser. Provenuet fra erhvervene blev dengang ikke særskilt ført tilbage, men blev blandt andet brugt til nedsættelse af afgifterne på visse grænsehandelsfølsomme varer.

I 1995 blev det vedtaget, at omlægge og forhøje erhvervenes CO₂- og energiafgiftsbetaling, samt at indføre en SO₂-afgift. CO₂-afgiftens standardsats forblev uændret 100 kr. pr. t CO₂, mens godtgørelsen af CO₂- og energiafgifterne blev reduceret. Godtgørelsen ydes på baggrund af den enkelte virksomheds anvendelse af den forbrugte energi. Erhvervenes energiforbrug

opdeles i tre grupper, med dertil hørende afgiftsniveauer.

- For forbrug anvendt til rumvarme skal der betales fuld energiafgift og CO₂-afgift. Med ændringen af energipakken i 1999 blev der givet mulighed for, at virksomheder under visse omstændigheder kan indgå aftale med Energistyrelsen om energibesparelser og ved denne opnå en godtgørelse på 22 pct. af rumvarmeafgiften.
- For forbrug anvendt til let proces skal der ikke betales energiafgift, men CO₂-afgift, med en godtgørelse på 10 pct. af standardsatsen. Virksomheder kan under visse omstændigheder indgå aftale med Energistyrelsen om energibesparelser og ved denne opnå en samlet godtgørelse på i alt 32 pct.
- For tunge processer, som er anført i bilaget til kuldioxidafgiftsloven, skal der ikke betales energiafgift, men CO₂-afgift, med en godtgørelse på 75 pct. af standardsatsen. Virksomheder kan under visse omstændigheder indgå aftale med Energistyrelsen om energibesparelser og ved denne opnå en samlet godtgørelse på i alt 97 pct.

Foruden CO₂- og energiafgifterne, som alle indgår i tilbageførsregnskabet, betaler erhvervene endvidere et eldistributionsbidrag på 1 øre/kWh, dog højst kr. 150.000 pr. virksomhed svarende til et forbrug på 15 mio. kWh. Bidraget blev indført i forbindelse med elreformen i 1999.

Regeringen foreslår at forhøje CO₂-afgiftens standardsats med 35 pct. fra 100 kr./ton til 135 kr./ton, samtidig med at godtgørelsen på 10 pct. for let proces ophæves. Samlet set vil dette betyde en stigning i den effektive belastning af let proces fra 90 kr./ton til 135 kr./ton eller med ca. 50 pct., bortset fra elektricitet, hvor afgiftsbelastningen alene vil stige med 10 pct. I gennemsnit vil afgiftsbelastningen af let proces stige med ca. 16 pct. For tung proces med aftale stiger afgiftsbelastningen fra 3 kr./t CO₂ til 4,05 kr./t CO₂, bortset fra CO₂-afgiften af fuelolie og gasolie, hvor EU's minimumsafgift forsat vil udgøre den effektive nedre grænse for afgiften.

I tabel 2 er illustreret de forskellige effektive afgiftssatser og godtgørelser i 2002, før og efter de foreslåede ændringer, med afgifter på naturgas som eksempel.

Table 2: Effektive satser og godtgørelser for forskellige anvendelser af energi illustreret med naturgas som eksempel.

Øre/Nm ³	Gældende satser i 2002	Foreslåede satser i 2002
Naturgasafgift (energiafgift)	202	193
CO ₂ -afgift	22	30,8
I alt belastning rumvarme	224	223,8
Godtgørelse af energiafgift til proces	-202	-193
Godtgørelse af CO ₂ -afgift til let proces (nu 10 pct. af CO ₂ -sats efter 0 pct.)	2,2	0
Effektiv sats let proces 90 pct./100 pct. af CO ₂ -sats	19,8	30,8
Aftale rabat ved let proces (22 pct. af CO ₂ -sats)	-4,84	-6,776
Effektiv sats let proces med aftale (68 pct./78 pct. af CO ₂ -sats)	17,16	24,024
Godtgørelse tung proces (75 pct. af CO ₂ -sats)	-16,5	-23,1
Effektiv sats tung proces uden aftale (25 pct. af CO ₂ -sats)	5,5	7,7
Aftale rabat tung proces (22 pct. af CO ₂ -sats)	-4,84	-6,776
Effektiv sats tung proces med aftale (3 pct. af CO ₂ -sats)	0,66	0,924

Ved erhvervenes forbrug af naturgas betales der såvel energiafgift som CO₂-afgift. Disse afgifter opkræves af gasleverandøren og er lagt oven på gasprisen. Anvendes naturgassen til rumvarme i erhverv, kan ingen del af afgiften godtgøres. Det foreslås at forhøje CO₂-afgiften, mens energiafgifterne samtidig nedsættes. For visse brændsler, f.eks. naturgassen falder afgiftsbelastningen for rumvarme, mens den stiger for andre anvendelser, men netto sker der ingen stigning.

Anvendes naturgassen til procesformål, kan man i dag få godtgjort hele energiafgiften. Det vil man også kunne efter forslaget. I dag kan man imidlertid yderligere få godtgjort 10 pct. af CO₂-afgiftssatsen, hvis gassen anvendes til let proces. Det vil man ikke kunne fremover efter forslaget. Afgiftsbelastningen for gas til let proces stiger på denne måde, både fordi selve satsen sættes op, og fordi CO₂-afgiftsgodtgørelsen til let proces fjernes.

Som nævnt kan virksomheder under visse omstændigheder indgå aftale med Energistyrelsen om energibesparelser. Er der indgået en sådan aftale for let proces, gives der en aftalerabat på 22 pct. af CO₂-afgiftssatsen. Der ændres ikke ved denne procent, men rabatens størrelse vil stige, da CO₂-satsen stiger. Den stigende CO₂-sats vil endvidere gøre det lettere at opfylde betingelserne for at kunne indgå en aftale. Anvendes gassen til tung proces, jf. proceslisten til kuldioxidafgiftsloven, gives der en godtgørelse af CO₂-afgiften på 75 pct. Der ændres ikke ved godtgørelsesprocenten, herunder aftaleordningen, for tung proces.

De foreslåede ændringer i de forskellige satser for de forskellige brændsler og el er ikke helt parallelle. I følgende tabel 3 er vist de gældende og foreslåede effektive satser for let og tung proces med aftale for en række af de væsentligste brændsler og af el.

Tablet 3: Gældende og foreslåede effektive satser for let og tung proces

	Enhed	Effektiv Energi- afgift	CO ₂ af- gift i dag	Godtgørel- se af CO ₂ afgift	Effektiv sats nu	Forslag CO ₂ -afgift efter (identisk med effektiv sats efter)	Stigning i effektiv sats
Naturgas let	Øre/m ³	0	22	-2,2	19,8	30,8	11
Naturgas tung	Øre/m ³	0	22	-21,34	0,66	0,924	0,264
Gasolie let	Øre/l	0	27	-2,7	24,3	35,8	11,5
Gasolie tung	Øre/l	0	27	-22	5	5	0
Fuelolie let	Øre/kg	0	32	-3,2	28,8	42,8	14
Fuelolie tung	Øre/kg	0	32	-21	11	11	0
Kul let	Kr./t	0	242	-24,2	217,8	327	110,8
Kul tung	Kr./t	0	242	-234,74	7,26	9,81	2,55
LPG let	Øre/kg	0	30	-3	27	40,4	13,4
LPG tung	Øre/kg	0	30	-29,1	0,9	1,212	0,312
El let	Øre/kWh	1*	10	-1	10	11	1
El tung	Øre/kWh	0*	10	-0,97	0,3	0,33	0,03

* Eldistributionsbidraget på 1 øre/kWh opkræves af et grundlag, der er lig med eller næsten identisk med let proces grundlaget.

Sammenligning med udlandet

Erhvervene bruger især el og gasolie til let proces. Omkring 85 pct. af CO₂-afgiftsprovenuet fra let proces vedrører el og ca. 9 pct. gasolie.

Ved forslaget bringes den danske afgift på gasolie op på i underkanten af niveauet i EU-landene, jf. følgende tabel 4.

Tablet 4: Afgiftssatsen for fyringsgasolie i EU landene i 2001.

Land	Afgiftsats for fyringsgasolie øre/l
Italien	269
Sverige	194
Spanien	59
Portugal	56
Østrig	52
Finland	48
Tyskland	46
UK	39
Danmark, foreslået	35,8
Irland	35
Holland	35
Danmark nuværende	24,3
Grækenland	14
Belgien/Luxembourg	4

Af tabel 4 ses, at det typiske niveau for gasolie er 30-60 øre/l., men at den danske sats alene er på godt 24 øre/l. Ved forslaget bringes den danske sats for gasolie til let proces op til den nedre ende af niveauet i EU. EU's minimumsafgift er på ca. 5 øre/l.

Den danske afgift på fuelolie og kul til let proces er og vil derimod være højere end i de andre EU- lande,

men der bruges ikke meget kul og fuelolie til let proces.

Elafgiften på let proces, der alene stiger med 10 pct. er i de øvrige EU lande oftest lavere, men den danske sats er på niveau med elafgiften i f.eks. Tyskland til serviceerhvervene.

For tung proces med aftale er de danske satser lave men på niveau med udlandet.

CO₂-afgiftssatserne på de enkelte brændsler og på elektricitet

I dag er selve CO₂-afgiften beregnet ud fra en ønsket sats på 100 kr./t CO₂. Ved dette forslag forhøjes satsen til 135 kr./t CO₂. Der sker samtidig en nyberegning af satserne på de enkelte brændsler ud fra de aktuelle tekniske oplysninger om kulstofindhold og massefylde mv. og dermed den CO₂-udledning, brændslerne anvendelse vil give anledning til.

De CO₂-afgiftspligtige brændsler indeholder alle kulstof (C), i varierende mængde. Ved afbrænding går kulstoffet i forbindelse med ilt, hvorved der fremkommer energi samt CO₂. For hvert kg kulstof, der er i brændslet, udvikles 3,67 kg CO₂.

For et brændsel som fyringsgasolie, der efter det oplyste indeholder ca. 86,2 pct. kulstof, vil afbrænding af 1 kg således give 3,16 kg CO₂. Vægten af 1 liter gasolie er ca. 0,84 kg og der kommer derfor ca. 2,65 kg CO₂ ved afbrænding af 1 l gasolie. Hvis CO₂-afgiften er 100 kr./ton CO₂ skal der derfor betales 26,5 øre/l gasolie i CO₂-afgift. I den nuværende lov er de 26,5 øre/l afrundet til 27 øre/l. Ved en sats på 135 kr./kg CO₂ skal satsen således tilsvarende være på 35,775 øre/l, der er afrundet 35,8 øre/l. I forhold til tidligere vil der blive afrundet til 1 decimal når satsen er fastsat pr. kg, l, eller kWh, men til nærmeste hele krone beløb, hvis satsen er fastsat pr. ton.

For de fleste brændsler forhøjes CO₂-satsen med omkring 35 pct., og afvigelser herfra skyldes næsten udelukkende at satsen kan være op eller nedrundet både før og efter. For naturgas og el, hvor stigningen er på henholdsvis 40 pct. og 10 pct. giver ændrede tekniske forudsætninger imidlertid anledning til større justeringer. Efter de nyeste oplysninger skulle afbrænding af 1 Nm³ naturgas nu give anledning til udledning af 2,28 kg CO₂ mod tidligere godt 2,2 kg. Det skyldes at sammensætningen af naturgassen er ændret i forhold til for 10 år siden.

Mens der ved brug af brændsel er en nøje sammenhæng mellem brændselsmængde og CO₂-udledninger, gælder dette ikke for elforbrug og CO₂-udledninger. Forbrug af elektricitet giver ikke direkte anledning til udledninger af CO₂, men det gør brug af brændsler ved fremstilling af el.

Ideelt set burde der derfor være afgift på brændslerne til elfremstilling. En sådan afgift ville give anledning til fald i CO₂-udledningerne fra dansk område af en række årsager. Forbruget af el ville falde, brændselsforbruget pr. kWh ville falde, og CO₂ pr. brænd-

selsen ville falde. Til sidst ville andelen af forbrugt forsynet fra danske værker også falde.

Mens de første 3 effekter kan anses som positive, er den fjerde effekt dog oftest negativ og i øvrigt dominerende. Det skyldes, at omkostningerne ved forsyning af Danmark med el ville stige uden at nettoudledningerne af CO₂ nødvendigvis vil falde. Skulle der betales fuld CO₂-afgift af brændslerne, ville de marginale omkostninger stige med henved 100 pct. Store dele af dansk produktion af el ville dermed blive erstattet af import af elektricitet. Herved ville udledningerne i Danmark falde, men udledningerne ville samtidig stige i udlandet, med mindre udlandets udledninger er effektivt begrænset af kvoter eller lignende. Samtidig ville omkostningerne ved at forsyne Danmark med el stige også på grund af en forværring af bytteforholdet.

Dette er årsagen til, at man i Danmark har valgt at lade brændsler til elfremstilling været fritaget for afgift, for i stedet at pålægge selve elforbruget afgift. Den nuværende CO₂-afgiftssats på elektricitet er så beregnet ud fra et ønske om, at der skulle gives samme økonomiske incitament til at reducere CO₂-udledningerne på grund af elforbrug som ved brug af brændsel.

Da CO₂-afgiften blev indført, kom næsten hele elfremstillingen fra kulfyrede kraftværker og kraftvarmeværker. Det var derfor rimeligt at antage, at et ekstra forbrug af el som regel ville medføre en ekstra produktion på et kulfyret kraftværk eller kraftvarmeværk. CO₂-afgiften på el er herefter beregnet ud fra, hvor meget ekstra CO₂ der ville blive udledt ved forbrug af en ekstra kWh under forudsætning af, at elektriciteten kom fra et kulfyret elværk med en virkningsgrad af forbruger på 36 pct.

Udgangspunktet for den nuværende CO₂-afgift på el er således CO₂-afgiften på kul. I kul med 25,2 GJ/t udgør kulstof 66 pct. af vægten. Brug af 1 ton kul vil derfor give anledning til udledning af 2.420 kg. CO₂. Tilsvarende vil brug af 1 GJ kul give anledning til 96 kg CO₂ og 1 kWh kul vil give anledning til 0,3457 kg CO₂. Hvis alene 36 pct. af brændslet i et elværk bliver til nyttiggjort el i husholdningen, vil forbrug af 1 kWh give anledning til udledning af 0,96 kg CO₂. Ved en sats på 100 kr. pr. ton svarer det til 9,6 øre/kWh. Denne sats blev i den oprindelige CO₂-afgiftslov rundet af til 10 øre/kWh.

Siden begyndelsen af 1990'erne er elforsyningen imidlertid skiftet fra næsten udelukkende at være baseret på kul, til også at omfatte en betydelig produktion på vindmøller, affald, halm og naturgas. Selv om den gennemsnitlige udledning pr. kWh herved er blevet reduceret kraftigt, bør fastsættelse af CO₂-afgiftssatsen for el dog fortsat tage udgangspunkt i den mar-

ginale udledning af CO₂. Den marginale produktion vil fortsat fortrinsvis komme fra kulfyrede værker, men siden begyndelsen af 1990'erne er disse værkers virkningsgrad blevet forbedret. Der kommer dog også marginal el fra gasfyrede værker.

Ud fra denne betragtning foreslås CO₂-afgiften på elektricitet fastsat ud fra, at der kommer godt 0,8 kg CO₂ fra forbrug af 1 kWh. Det svarer til, at 87,5 pct. af den marginale el kommer fra kulfyrede værker og 12,5 pct. fra gasfyrede værker, at værkerne har en virkningsgrad på 43 pct., og at der er et nettab på 6,5 pct.

Justering af proceslisten

I forbindelse med vedtagelsen af energipakken i 1995 blev det tilkendegivet, at der ville blive foretaget periodiske vurderinger, særligt af formuleringen af den såkaldte procesliste. Proceslisten skal på denne måde ikke ses som en endelig og fastlåst liste, men som en liste der løbende forbedres på baggrund af eksisterende erfaringer. Proceslisten og andre af elementerne i de grønne afgifter for erhvervene er tidligere blevet justeret på baggrund af indsamlede erfaringer og henvendelser fra erhvervene. Dette skete senest i forbindelse med den overordnede evaluering af de grønne afgifter og erhvervene og førte til vedtagelse af lov nr. 963 af den 20. december 1999 om ændring af proceslisten og afgift af rumvarme.

I løbet af foråret 2001 har Skatteministeriet foretaget en undersøgelse af behovet for yderligere ændringer eller justeringer i kuldioxidafgiftsloven, herunder især af proceslisten. Undersøgelsen har været baseret på dels en høringsrunde gennemført med erhvervslivets hovedorganisationer og dels på samarbejde med disse og enkelte virksomheder omkring konkrete stillede forslag. Forslagene er blevet vurderet i henhold til hensigten og principperne for energipakken vedtaget i 1995 herunder kriterierne for vurdering af, hvorvidt en proces bør defineres som tung eller ej, og hensyne til konkurrencemæssige og administrative forhold.

En række kriterier ligger således til grund, når det skal vurderes, hvorvidt en given proces bør defineres som tung eller ej. For det første vurderes den økonomiske belastning af en virksomhed/branche som følge af CO₂-afgiften, dvs. hvorvidt en branche er energiintensiv eller ej. Denne vurdering foretages på baggrund af virkningen af en CO₂-afgift på 50 kr. pr. ton. Den samlede belastning af en CO₂-afgift på 50 kr. pr. ton skal således udgøre mindst 3 pct. af værditilvæksten i en relevant produktionsenhed og mindst 1 pct. af omsætningen med de varer, der forarbejdes af virksomheden. Størst vægt tillægges i denne sammenhæng kra-

vet om mindst 3 pct. af værditilvæksten. Ved overvejelserne om hvorvidt der bør være tale om tung proces, tages der endvidere hensyn til spørgsmål om international konkurrenceevne og konkurrenceevne i forhold til indenlandske ikke-energiintensive virksomheder.

Selv om en branche således måtte opfylde kriterierne for energiintensitet, kan det f.eks. være, at branchen ikke er i konkurrence med udlandet. Brancher, hvor dette ikke er tilfældet i væsentlig udstrækning, er ved lovgivningens udarbejdelse søgt holdt ude af proceslisten. En energiintensiv branche kan ligeledes være i konkurrence med en ikke-energiintensiv branche. I sådanne tilfælde holdes branchen helt eller delvist ude af proceslisten for at undgå, at den energiintensive branche skal opnå en lavere nettobelastning end den ikke-energiintensive konkurrent. Spiller den energiintensive branche imidlertid en dominerende rolle på markedet, kan det dog komme på tale i stedet at medtage den ikke-energiintensive branche på proceslisten.

Desuden må ingen branche eller virksomhed blive nettovinder efter tilbageførsel af provenuet af CO₂-afgiften mv. som følge af tung proces lempelsen. Dette skyldes dels en rimelighedsbetragtning i forhold til ikke-energiintensive brancher, og dels at det har været et krav i forbindelse med EU's godkendelse af CO₂-afgiften.

Endelig spiller også hensyn til administration og kontrol en vigtig rolle. Det er således vigtigt at undgå, at en proceslempelse, der medfører, at energiforbruget skal fordeles på tung og let proces, kommer til at omfatte uforholdsmæssigt mange virksomheder i forhold til den enkelte virksomheds økonomiske udbytte af lempelsen.

På baggrund af Skatteministeriets undersøgelse foreslås proceslisten ændret med to tilføjelser, vedrørende fremstillingen af henholdsvis isoleringsmateriale og porebeton.

Fremstilling af isoleringsmaterialer

Det foreslås, at proceslisten vedrørende fremstilling af isoleringsmaterialer ændres, jf. nr. 11 i bilaget til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, således at muligheden for opnåelse af tung proces refusion for elektricitet udvides for visse typer isoleringsmateriale.

Størstedelen af fremstillingen af isoleringsmateriale opfylder kravene til energiintensitet for energiforbrug i forhold til værditilvækst og omsætning. Denne fremstilling er dog i konkurrence med anden fremstilling af isoleringsmaterialer, som enten bevæger sig lige på grænsen for energiintensitetskriteriet eller under. Idet den energiintensive fremstilling indtager en

dominerende rolle på markedet, og man samtidig ikke har ønsket at skabe konkurrenceforvridning i forhold til den ikke-energiintensive fremstilling, valgte man ved vedtagelsen af energipakken i 1995 at tilføje både den energiintensive og den ikke-energiintensive fremstilling til proceslisten. For at sikre en balance mellem kravet om på den ene side, at den ikke-energiintensive fremstilling ikke skulle opnå en nettofordel, og på den anden side at den energitunge fremstilling alligevel skulle tilgodeses, fik fremstillingen af isoleringsmaterialer dog kun begrænset adgang til tung proces-refusion for forbrug af elektricitet, jf. proceslistens nr. 11, 2. pkt.

I forbindelse med Skatteministeriets undersøgelse af behovet for ændringer i formuleringen af proceslisten, har det imidlertid vist sig, at der eksisterer en margin, indenfor hvilken den energiintensive fremstilling af isoleringsmaterialer kan lempes yderligere samtidig med, at der stadigvæk sikres mod konkurrenceforvridning i forhold til den ikke-energiintensive fremstilling. Da det fortsat er regeringens ønske, at tage hensyn til de energiintensive erhvervs konkurrenceevne i kuldioxidafgiftsloven foreslås det, at der tilføjes en udvidet mulighed for opnåelse af tung proces refusion for elektricitet anvendt til fremstilling af slaggeuld, stenuld og lignende mineralskuld, samt de i punkt nr. 11 under litra b nævnte varer, for et forbrug på op til 150 kWh pr. t isoleringsmateriale. Denne ændring forventes samlet set at medføre et provenutab på ca. 3.650.000 kr.

Fremstilling af porebeton

Det foreslås, at brændsler anvendt direkte til fremstilling af porebeton, tilføjes nr. 12 i bilaget til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Proceslisten nr. 12 omfatter brændsler anvendt direkte til keramisk brænding samt forudgående tørring af varer bestemt hertil, hvilket indbefatter brændsler anvendt til fremstilling af teglsten. Fremstillingen af teglsten opfylder kravene til energiintensitet for energiforbrug i forhold til værditilvækst og omsætning. Det samme gælder ikke for fremstillingen af porebeton. Anvendelsen af porebeton befinder sig imidlertid i konkurrence med anvendelsen af teglsten, som er omfattet af proceslempelse. Afgiftsbelastningen af teglsten med lempelse er således lavere end afgiftsbelastningen af porebeton uden lempelse. Denne konkurrenceforvridning foreslås fjernet ved at lade porebeton blive omfattet af proceslisten, på samme måde som teglsten. Denne ændring forventes samlet set at medføre et provenutab på ca. 675.000 kr.

CO₂-afgiften og energiafgifterne

Den foreslåede forhøjelse af CO₂-afgifterne vil ikke alene belaste erhvervenes forbrug af energi til proces, men også husholdningernes og erhvervenes forbrug af rumvarme mv. Da regeringen ikke finder det hensigtsmæssigt, at øge belastningen af husholdningernes og erhvervenes rumvarmeforbrug, foreslås energiafgifterne samtidig reduceret på en måde, som sikrer provenumæssig neutralitet overfor dette forbrug.

Det foreslås endvidere at belastningen af erhvervenes elektricitetsforbrug til rumopvarmning lempes, således at denne ligestilles med forbrug af elektricitet til opvarmning i husholdningerne, samt at små kraftvarmeverker, som er fritaget for at være registreret efter elafgiftsloven, fremover kan nøjes med at betale den lave brændselsafgift for såvel varme- som elektricitetsfremstilling.

Husholdningerne og erhvervenes rumvarmeforbrug belastes både af CO₂-afgiften og af energiafgifterne. Mens CO₂-afgiften er balanceret omkring CO₂-udledningerne, er energiafgifterne balanceret ud fra de forskellige brændslers energiindhold. Det fælles niveau for henholdsvis CO₂-afgiften og energiafgifterne er på 51 kr./GJ, i 2002 og frem, når pinsepakken er fuldt indfaset. Det foreslås, at energiafgifterne reduceres fra 51 kr./GJ til 48,7 kr./GJ. Herved bliver den samlede virkning af højere CO₂-afgifter og lavere energiafgifter provenumæssigt neutral overfor husholdningerne, når alle brændsler mv. ses under et.

Hvor den samlede belastning over for husholdningernes og erhvervenes rumvarmeforbrug herved vil være provenuneutral, vil sammensætningen i den samlede belastning dog blive forskudt væk fra energiafgifterne og over mod CO₂-afgiften. Dette vil medføre en mindre nettostigning i afgifterne på de mest kuldioxidholdige brændsler som f.eks. kul, og en mindre nedsættelse af afgifterne for de mere kuldioxidfattige brændsler som gas. Yderligere vil netto elvarmeafgiften blive reduceret på grund af omregningen af CO₂-udledningerne ved elforbrug.

Nettoafgiften for forbrug af elektricitet til opvarmning vil endvidere blive reduceret på grund af den ny omregning af CO₂-udledningerne ved elforbrug (se ovenfor). Den nye elvarmesats er balanceret i forhold til det nye niveau for energiafgifterne på 48,7 kr./GJ under forudsætning af en virkningsgrad af værket på 43 pct. og et nettab på 6,5 pct.

Ved den nuværende lovgivning gælder elvarmesatsen dog kun for forbrug af elektricitet, der overstiger 4.000 kWh årligt i helårsboliger, der opvarmes ved elektricitet. Af forbrug af anden elektricitet, herunder af erhvervenes forbrug af elektricitet til rumopvarm-

ning, betales der i dag et tillæg på 6,5 øre/kWh, og foreslået 7,5 øre/kWh. Hertil kommer eldistributionsbidraget og elsparefondsbidraget, på sammenlagt 4,6 øre pr. kWh, samt virkningerne af forskellige støtte- og priselementer, til vedvarende energi og naturgasfyrede værker, som også tillægges elprisen.

Det foreslås, at el anvendt i momsregistrerede virksomheder til elvarme, herunder drift af f.eks. varmepumper i kollektive forsyningsvirksomheder, fremover kan omfattes af den lavere elvarmesats, gennem mulighed for godtgørelse af forskellen mellem elvarmesatsen og satsen for anden elektricitet. Herved fjernes en overbeskatning af erhvervenes elvarmeforbrug i forhold til husholdningernes elvarmeforbrug.

Normalt er brændsel til fremstilling af elektricitet fritaget for afgift, mens der er afgift på den producerede elektricitet. Af administrative grunde er meget små produktionsanlæg dog fritaget for at betale elafgift. Til gengæld er disse så forpligtet til at betale den fulde afgift for brændslerne anvendt til elektricitetsfremstillingen, herunder satserne for brændsler anvendt til motorbrændstof, som i gasafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven ligger højere end satserne for brændsler anvendt til varmeproduktion.

Der er imidlertid gennemført lempelser i gasafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven for små kraftvarmeanlæg, således at den del af brændslet, der kan henreg-

nes til varmefremstilling alene belastes med den lavere sats for brændsel til opvarmning. Det forhold, at de meget små værker på denne måde skal foretage en beregning af brændselsforbruget til henholdsvis varme og el for at opnå den lavere sats for varmefremstilling betyder, at den administrative fordel ved i første omgang at fritage disse anlæg for elafgiften reduceres. Det foreslås derfor, at de små kraftvarmewærker, som er fritaget for at være registreret efter elafgiftsloven, fremover kan nøjes med at betale den lave brændselsafgift for såvel varme- som elektricitetsfremstilling.

De små kraftvarmewærker sparer allerede i dag i forhold til, hvis der skulle betales normal elafgift med dertil hørende fritagelse for brændselsafgifterne for elektricitetsfremstilling. Ved forslaget vil værkerne få en yderligere afgiftsmæssig fordel. Den mulige forvridning ved at de små kraftvarmeanlæg måtte udkonkurrere de større elværker, vurderes dog at være mindre end den administrative merbelastning, værkerne i dag har ved at splitte brændselsforbruget op. For et mikro kraftvarmewærk, der forsyner producenten med hele el- og varmeproduktionen reduceres afgiftsbelastningen for gas svarende til ca. 9 øre/kWh el, der produceres.

I tabel 5 er vist CO₂- og energiafgifterne før og efter forslaget for de væsentligste varer.

Tabel 5: Effektiv afgiftsbelastning af husholdninger og erhvervenes rumvarmeforbrug før og efter forslaget.

	Gasolie Øre/l	Fuelolie Øre/kg	Naturgas Øre/Nm ³	Kul Kr./GJ	Elvarme Øre/kWh	Anden el end elvarme Øre/kWh
Gældende regler						
CO ₂ -afgift	27	32	22	9,6	10	10
Energiafgift	183	206	202	51	45,5	52
Distributionsafgift og el sparefond					4,6	4,6
I alt belastning hus- holdninger og rum- varme/gældende reg- ler	210	238	224	60,6	60,1	66,6
Forslag						
CO ₂ -afgift	35,8	42,8	30,8	13	11	11
Energiafgift	175	198	193	48,7	43,5	51
Distributionsafgift og el sparefond					4,6	4,6
I alt	210,8	240,8	223,8	61,7	59,1	66,6
Stigning	0,8	2,8	-0,2	+1,1	-1	0
Stigning i elvar- me/erhverv					-7,5	

Som det ses af tabel 5, er der tale om forholdsvis beskedne ændringer i den effektive afgiftsbelastning af husholdningerne og erhvervenes rumvarmeforbrug, bortset fra elvarme i erhvervene.

For et almindeligt parcelhus, der opvarmes ved oliedfy, stiger den årlige varmeregning med omkring 30 kr. Anvendes gasfyr, falder omkostningerne med under 10 kr. pr. år. Med hensyn til fuelolie anvendes dette brændsel i dag sjældent til opvarmningsformål. Stigningen i kulafgiften svarer til stigninger i de årlige opvarmningsomkostninger på ca. 100 kr. pr. år, for almindelige parcelhuse, der opvarmes med varme fra kulfyrede centrale kraftvarmeværker.

For et elopvarmet parcelhus med et nettoenergiforbrug på 70 GJ falder de årlige opvarmningsomkostninger med omkring 250 kr. pr. år. De fleste elopvarmede huse har dog et mindre nettoenergiforbrug, således at besparelsen alene bliver på godt 150 kr. pr. hus.

Det forholdsvis store fald for elvarme skyldes den ny omregning af CO₂-afgiften på elektricitet. Modsat skyldes det forholdsvis beskedne fald for naturgas en ny omregning af CO₂-afgiften på naturgas, hvor der i modsætning til tidligere nu tages hensyn til det lidt større CO₂-udslip ved brug heraf. Gasselskaberne vil lade værdien af den fulde CO₂-afgiftsfordel ved naturgas i forhold til olie komme forbrugerne til gode.

Den forholdsvis kraftige stigning i satsen for fuelolie skyldes, at energiafgiftssatsen nu er omregnet under forudsætning af et energiindhold på 40,7 MJ/t mod tidligere forudsat 40,4 MJ/t. Der bruges dog som sagt meget lidt fuelolie til rumvarme.

Forslaget vil indebære en betydelig lettelse for elektricitet anvendt til rumvarme i erhvervene. Ved et elvarmeforbrug i en virksomhed svarende til elopvarmning af et parcelhus med et nettoenergiforbrug på 70 GJ reduceres erhvervsbelastningen med ca. 1.450 kr. årligt. Sker opvarmningen via en varmepumpe falder afgiftsbelastningen med ca. 400 kr. årligt, dog ca. 500 kr. årligt hvis der er tale om en varmepumpe i et varmeværk.

Eldistributionsbidraget.

I forbindelse med Finansloven 1999 indgik regeringen forlig med V, K, KrF og SF om gennemførelse af en el-reform, herunder en liberalisering af el-markederne som skulle øge statens indtægter med 2 mia. kr. årligt, uden at prisen på el samtidig steg.

Som en del af forligets udmøntning vedtog elforpartierne at indføre en eldistributionsbidrag på 4 øre/kWh. Eldistributionsbidraget opkræves af samme grundlag som den almindelige elektricitetsafgift, det vil sige af husholdningernes og de ikke-momsregistrerede erhvervs elforbrug samt af de momsregistre-

redes elvarmeforbrug. Det blev dog samtidig besluttet, at 1 øre/kWh også skulle belaste erhvervenes procesenergiforbrug. Dette i form af at godtgørelsen af elafgiften blev reduceret med 1 øre/kWh. Der blev hertil gennemført en lempelse, således at godtgørelsen højst kunne reduceres med 150.000 kr. svarende til 15 mio. kWh. Det vil sige, at virksomheder med et forbrug af elektricitet, som overstiger 15 mio. kWh også kan få godtgørelse for den ene øre.

Regeringen foreslår, at der fremover kan gives fuld godtgørelse af eldistributionsbidraget til procesformål i erhvervene. Provenutabet vil indgå i tilbageføringsregnskabet. Hovedparten af erhvervsvirksomheder og myndighederne opnår herved en administrativ lettelse ved, at el til procesformål fremover alene vil blive beskattet gennem en enkelt lov, i stedet for gennem delvis afgift i to love. Virksomheder med et årligt elforbrug større end 15 mio. kWh vil dog samtidig blive stillet lidt ringere ved ændringen end virksomheder med et elforbrug under 15 mio. kWh. Alternativet til at fjerne eldistributionsbidraget på proces havde været, at fastsætte CO₂-afgiften 1 øre/kWh lavere og energiafgiften 1 øre/kWh højere end ved dette forslag.

For hovedparten af virksomhederne, der bruger under 15 mio. kWh og som ikke har tung proces ville dette ikke gøre nogen forskel udover den ekstra administrative byrde.

For virksomheder, der bruger mere end 15 mio. kWh og som har tung proces er der dog en vis forskel. Således ville virksomheder med tung proces, hvor elforbruget til let proces udgør under 15 mio. kWh årligt udover den ekstra administrative byrde ikke få helt så stor en lettelse som ved dette forslag, mens modsat virksomheder, der bruger mere end 15 mio. kWh ville have undgået en vis stigning i afgiftsbelastningen, men fortsat have haft det ekstra administrative besvær.

Netto afgiftsbelastningen går stort set lige op set for alle erhverv under et, men brutto betyder dette forslag typisk, at virksomheder med tung proces får en vis lempelse, mens store ikke energiintensive virksomheder får en vis stramning, der dog udgør en meget lille del af de store ikke energiintensive virksomheders omsætning, lønsum eller værditilvækst.

Forslaget har således udover en klar administrativ lettelse for et meget stort antal virksomheder også som virkning, at der bliver en større rimelighed i de særlige lettelser for tung proces/store virksomheder.

Benzin og dieselolie.

Dieselolie til transportformål mv., der teknisk er nær identisk med fyringsgasolie, er i dag omfattet af

CO₂-afgiften. Ved den almindelige forhøjelse af CO₂-afgiftssatserne stiger belastningen af dieselolie med 8,8 øre/l, fra 27 øre/l til 35,8 øre/l. Afgiftssatsen for den dominerende svovlfattige dieselolie foreslås dog samtidig reduceret fra 248 øre/l til 239,2 øre/l, således at der netto ikke sker nogen ændring for dieselolien som helhed. Det foreslås endvidere, at biofuel som erstatter dieselolie, fritages for CO₂-afgiften på dieselolie.

I modsætning til dieselolie er benzin i dag ikke omfattet af CO₂-afgiftsloven, men til gengæld er benzinafgiften højere. Det foreslås at indføre en CO₂-afgift på benzin på 32,4 øre/l, samtidig med at benzinafgiften reduceres med et tilsvarende beløb. For almindelig benzin fremstillet af mineralolie vil der ikke ske nogen ændring i den effektive afgiftsbelastning, men for benzin eller erstatningsvarer af biologisk oprindelse vil den samlede afgift falde med reduktionen i den almindelige benzinafgift. Dette skyldes at både konventionel og biologisk benzin mv. er omfattet af benzinafgiften, mens det foreslås at biobrændstof ikke omfattes af CO₂-afgiften.

Efter gældende regler er der fuld afgift på biofuel, der erstatter benzin eller dieselolie. Det følger allerede af EU's regler, men er i øvrigt i overensstemmelse med prioriteringen i miljøpolitikken. Det giver nemlig den største miljøgevinst at bruge biobrændsler til at erstatte kul i de store kraftværker og kraftvarmeværker. Ikke alene falder udledningerne herved mere fra brugerne af biobrændsel, men man kan også bruge biobrændsel i en mere rå form som brændsel i kraftværker; end hvis den skulle anvendes som brændsel i biler.

Blev biobrændsel fritaget for benzinafgiften og dieselafgiften ville de begrænsede biobrændselsmængder i langt videre udstrækning søge hen, hvor værdien af afgiftsbesparelsen var størst. Afgifterne på brændstof til biler er imidlertid ikke højere end de andre afgifter, fordi CO₂-udledninger fra biler er mere skadelige end andre CO₂-udledninger, men fordi man også forsøger at få dækning for andre af bilismens omkostninger til f.eks. uheld, vejslid, trængsel, støj og forurening med partikler mv. gennem en højere benzinafgift. Da biobrændselsdrevne biler vil forårsage lige så stor trængsel, støj etc. som benzin- og dieseldrevne biler vil en fuldstændig fritagelse for biobrændsler være alt for omfattende.

Ændringer af svovlafgiftsloven

I svovlafgiftsloven er der en lempelse for visse store fremstillingsvirksomheder, der udleder svovl fra egne kedler og ovne mv. I visse tilfælde får sådanne

F. t. I. vedr. kuldioxidafgift af visse energiprodukter

store erhvervsvirksomheder imidlertid leveret varme eller damp fra andre virksomheder uden at disse andre virksomheder kan opnå lempelsen. For at undgå diskrimination mod leverancer udefra foreslås det, at der under særlige forudsætninger kan gives godtgørelse af svovlafgiften til sådanne store virksomheder, hvor det er sandsynligt, at de kunne få lempelsen, hvis de havde brugt varme eller damp fra egne anlæg.

Svovlafgiften er principielt en afgift på svovludledningen til luften. Afgiften er 10 kr. pr. kg udledt svovldioxid (SO₂). Virksomheder, der af praktiske grunde ikke måler de faktiske udledninger, kan i stedet vælge at betale afgift af svovlindholdet i brændslerne. Afgiften på brændslerne udgør 20 kr. pr. kg svovl, hvilket stort set svarer til afgiften på 10 kr. pr. kg udledt SO₂. Frem til 1. januar 2000 er svovlafgiften forhøjet gradvist til 20 kr. pr. kg ved at aftrappe et bundfradrag.

For at lette betalingen af afgiften er der fastsat standardsatser for svovlindholdet i biobrændsler; dvs. for træpiller uden bindemiddel, træpiller med bindemiddel, skovflis og andet træaffald, halm samt affald. De værker der betaler afgift af svovlet i brændslet har efterfølgende mulighed for at få godtgørelse af den svovl, som bindes i asken. Godtgørelsen af askebindingen sker efter måling. Da loven om afgift af svovl blev udarbejdet, blev der fastsat standardsatser for svovlbindingen i asken for kul. Derved kunne virksomhederne spare omkostninger til måling mv. Standardsatserne blev bevidst fastsat i underkanten af det resultat faktiske målinger ville give. Dette skyldes ønsket om at tilskynde til faktiske målinger. Der blev derimod ikke dengang fastsat standardsatser for svovlbindingen i asken for biobrændslerne, idet der ikke forelå undersøgelser, om hvor stor askebindingen var for biobrændsler på dette tidspunkt. I praksis har det været forbundet med større omkostninger for de biomassefyrede værker til måling, end godtgørelse for askebindingen udgør, og værkerne har derfor ikke fået godtgørelse, selv om der er blevet bundet svovl i asken.

Der foreligger nu undersøgelsesresultater omhandlende svovlindholdet og askebindingen i biobrændsler. Resultaterne viser, at ca. 1/3 af svovlet i halm bindes i asken. Næsten al svovl i træpiller uden bindemiddel bindes i asken. Det er ikke undersøgt, hvor stor askebindingen for træpiller med bindemiddel er. Svovlbindingen ved fyring med flis, træ og træaffald er ligeledes høj; ca. 68-79 pct. måske endda mere. Med hensyn til svovlindholdet i brændslerne viser resultaterne for det første, at svovlindholdet i halm er højere end antaget i loven. For det andet viser resultaterne, at svovlindholdet i træflis svinger meget men

dog omkring den grænse, som antages i loven. For det tredje viser undersøgelser, at svovlindholdet i træpiller uden bindemiddel er lavere end antaget i loven, idet der stort set ikke er svovl i disse. For det fjerde er svovlindholdet i træpiller med bindemiddel muligvis lidt lavere end antaget i loven og endelig for det femte, at svovludledningerne fra afbrænding af affald var væsentlig højere end antaget.

I en kendelse fra Landsskatteretten af 23. oktober 2000 er det endvidere fastslået, at svovlindholdet i varer, der er omfattet af svovlafgiftslovens § 1, nr. 14 (træ m.v.) ikke skal bestemmes efter brændslets tørstofindhold, men derimod på brændselsbasis, hvilket vil sige inklusiv vand. Værerne vil derfor reelt ikke være omfattet af afgiftspligten, da varer alene er afgiftspligtige, såfremt svovlindholdet er over 0,05 pct. Skatteministeriet er ikke enige i denne afgørelse og mener fortsat, at når f.eks. svovlindholdet angives i pct., uden at det direkte anføres om det er af tørstofindholdet eller inklusive vand, er det tørstofindholdet. Skatteministeriet undlod dog at anke afgørelsen, da man i alle tilfælde længe har overvejet helt at fritage træ, træflis og almindelige træpiller for svovlafgift, idet nettoudledningerne af svovl er meget begrænsede efter binding af svovl i asken. Ved opgørelse af svovlindholdet i træ m.v. på brændselsbasis, vil svovlindholdet i de pågældende varer i gennemsnit være lavere end 0,05 pct. Det foreslås derfor, at træ, træflis, skovflis og træpiller uden svovlholdigt bindemiddel udgår af loven. Desuden har undersøgelser vist, at svovlindholdet i affald er væsentligt højere end anført i den gældende lov. Det foreslås derfor, at afgiftssatzen for svovlindholdet i affald forhøjes.

På baggrund af resultaterne af undersøgelsen af svovlindholdet og svovlbindingen i forbindelse med fyringen med biobrændsler foreslås i dette lovforslag følgende:

- Afgiften på træpiller uden bindemiddel ophæves.
- Afgiften på træpiller med bindemiddel fastholdes.
- Afgiften på træ, træflis og skovflis ophæves.
- Afgiften på halm forhøjes med 3 kr. pr. t, svarende til at svovlprocenten i halm sættes op fra 0,1 pct. til 0,115 pct.
- Afgiften på affald forhøjes med 11 kr. pr. t, svarende til at svovlprocenten i affald sættes op fra 0,045 pct. til 0,095 pct.
- Der indføres et standardfradrag for svovlbinding ved fyring med biobrændsler på 8 kr. pr. t.

For andre biobrændsler end affald medfører forslaget en nettolempelse, da der nu kan foretages et fra-

drag på 8 kr. pr. t. For affald medfører forslaget en nettoforhøjelse på 2 kr. pr. t.

For halm medfører forslaget en i praksis nettolempeelse på 5 kr./t, for træpiller med bindemiddel en nettolempeelse på 8 kr./t, for affald en nettoskærpelse på 2 kr./t. For træ, træflis og skovflis samt træpiller uden bindemiddel har den foreslåede ændring ingen reel virkning, da afgiften for disse varer allerede i praksis er ophævet ved Landskatterettens kendelse af 23. oktober 2000.

For et typisk parcelhus med et nettovarmebehov på 75 GJ, der udelukkende opvarmes med fjernvarme fra et halmfyret fjernvarmeværk udgør lettelsen ca. 50 kr./år. Opvarmes huset udelukkende med affaldsvarme udgør stigningen ca. 35 kr./år. For et hus, der opvarmes med varme fra et fjernvarmeværk, der bruger træpiller uden svovlholdig bindemiddel udgør lempelsen ca. 80 kr./år.

Udvidet mulighed for bundfradrag i svovlafgiften ved udnyttelse af spildvarme

Frem til og med 2005 har visse virksomheder, der er registreret efter loven, ret til et bundfradrag. Bundfradraget finder anvendelse, når registrerede virksomheder, der samtidig er omfattet af CO₂-afgiftslovens regler for særligt energiintensive processer, udnytter varmen fra et eget kraftvarmeanlæg til procesvarme. Det er en forudsætning, at virksomheden har indgået en aftale efter lov om statstilskud til dækning af kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. En virksomhed, der ikke selv producerer kraftvarmen, men som i stedet modtager procesvarmen fra et kraftvarmeværk, og som derfor får svovlafgiften overvæltet som en del af prisen for leverancen af procesvarmen, er derimod ikke omfattet af reglerne om bundfradrag, selv om virksomheden har indgået en statstilskudsaftale. Sådanne virksomheder stilles derfor afgiftsmæssigt ringere end virksomheder, der selv producerer procesvarme. Det foreslås nu, at virksomheder, der modtager procesvarme fra registrerede virksomheder, opnår adgang til bundfradraget, såfremt svovlafgiften for den til brug for leverancen af procesvarme medgåede mængde brændsel kan dokumenteres.

Virkningstidspunkt for ændringerne af svovlafgiftsloven

Det foreslås, at lempelserne får virkning allerede fra 1. januar 2001, mens nettostramningen af reglerne for affald først får virkning fra 1. januar 2002.

Miljømæssige konsekvenser

Ved forslaget øges belastningen af erhvervenes energiforbrug, og herunder mest for de varer, der udleder mest CO₂ pr. energienhed. For husholdningerne sker der ikke nogen netto-stigning i afgiftsbelastningen, men der sker en ændring i strukturen, således at afgifterne falder for de CO₂-fattigere brændsler og stiger for de CO₂-rige brændsler.

Som udgangspunkt kan det lægges til grund, at energiforbrugere har optimeret sammensætningen af deres råvareforbrug og produktion ud fra de gældende priser, så de opnår den største fortjeneste eller nytte. Ved afgifter og dermed øgede priser på CO₂-udledninger vil virksomheder og husholdninger ændre adfærd og reducere CO₂-udledningerne igennem forskellige initiativer.

Der er måske nogen, der allerede har indrettet produktionen etc., således at man bruger mindre energi, end det strengt taget er mest profitabelt, eller som ikke har tekniske muligheder for yderligere at spare, mens der modsat er andre, hvor selv mindre prisstigninger vil gøre det profitabelt at gennemføre betydelige besparelser. Det er meget vanskeligt og måske endda umuligt for myndighederne at identificere alle de sparemuligheder, der kan gennemføres for få omkostninger, og pålægge virksomheder og borgere at foretage disse.

Med de grønne afgifter som f.eks. CO₂-afgiften overlades opgaven med at identificere sparemulighederne til virksomhederne selv, idet det må formodes at være dem, der bedst kender egne omkostnings- og produktionsforhold. Afgifterne giver virksomhederne incitament til på den ene side at gennemføre de besparelser, der er billigere at gennemføre end betaling af afgiftssatsen, og på den anden side at undlade at gennemføre de besparelser, hvor meromkostningerne herved er mindre end muligheden for at spare i afgift.

Sammenhængen mellem priser på den ene side og energiforbrug og CO₂-udledninger på den anden side gøres op i priselasticiteter. Priselasticiteten måler hvor mange procent anvendelsen vil falde ved en stigning i prisen på 1 pct. Falder forbruget således med 0,3 pct., når prisen stiger med 1 pct., tales om en priselasticitet på -0,3.

I følgende tabel er vist den skønnede virkning på CO₂-udledninger ved dette forslag under forudsætning af en priselasticitet på -0,3.

Tabel 6: Virkninger af dette forslag på udledningerne af CO₂

	Ændring i CO ₂ -udledninger i 1.000 t	Reduktion i pct.
Husholdningernes forbrug	-4	-0,0
Erhverv rumvarmeforbrug	+2	+0,1
Let proces	-135	-0,9
Tung proces	-10	-0,1
I alt erhverv	-143	-0,6
Alt i alt	-147	-0,3

Forslaget medfører således en reduktion af de samlede danske udledninger af CO₂ med ca. 0,3 pct. svarende til ca. 15 mio. tons CO₂. Det skal bemærkes, at de samlede danske CO₂-udledninger er på omkring 50-55 mio. tons. Af de 0,15 mio. tons vedrører ca. 60 pct. elektricitet, hvor der forventes et samlet fald i forbruget på godt 100 mio. kWh.

Brug af en elasticitet på -0,3 er udtryk for et forholdsvis forsigtigt skøn ved de nuværende priser uden afgift. Der er ved denne priselasticitet desuden ikke taget hensyn til virkninger af skift i brændselsstrukturen væk fra de mest CO₂-holdige brændsler, og hen mod de mindre CO₂-holdige brændsler. Modsat vil den fulde miljøeffekt ikke komme lige med det samme men efter en vis forsinkelse.

Foruden CO₂ vil forslaget medføre et fald i det samlede energiforbrug på ca. 0,3 pct. og hen ved et tilsvarende fald i udledningerne af svovl, NO_x og andre miljøbelastende udslip fra energianvendelse. Ændringerne i svovlafgiften skønnes ikke netto at have virkning på svovludledningerne i praksis.

Samfundsøkonomiske omkostninger

De højere CO₂-afgiftssatser vil få erhvervene mv. til at ændre adfærd. CO₂-udlederne vil være villige til at bære ekstra omkostninger ved færre CO₂-udledninger på op til den sparede afgift. Summen af disse tilpasningsomkostninger og afgiftsprovenuet udgør belastningen for afgiftsbetalerne, men staten opnår kun en gevinst på provenuet. Nettoeffekten for samfunds-

økonomien er således ekstra tilpasningsomkostninger og værdien af faldet i CO₂-udledningerne.

De samlede tilpasningsomkostninger er beregnet til ca. 17,5 mio. kr., hvoraf erhvervene belastes med ca. 15 mio. kr.

Omkostningerne ved reduktion af CO₂-udledningerne fra husholdningerne er beregnet til ca. 600 kr./t, mens omkostningerne ved reduktion af CO₂-udledningerne fra let proces er beregnet til ca. 120 kr./t. For tung proces er omkostningerne omkring 30 kr./t, idet det er forudsat, at kravene til energibesparelser stiger svarende til stigningen i afgiftssatsen for tung proces før aftalerabat. Reduktionen i omkostningerne ved den lidt større udledning af CO₂ fra rumvarme i erhverv er på omkring 1.000 kr./t, hvilket afspejler de forholdsvis store omkostninger ved reduktion af CO₂-udledninger ved mindre elforbrug.

I gennemsnit koster de mindre CO₂-udledninger ca. 110 kr./t CO₂ for erhverv, hvilket er forholdsvis beskedent, når man sammenligner med andre initiativer herunder reduktioner af CO₂ fra husholdningerne eller fra transportsektoren.

Ved en skyggepris på CO₂ på f.eks. 300 kr./t er nettoeffekten for samfundsøkonomien ved forslaget en nettogevinst på ca. 25 mio. kr.

Provenumæssige konsekvenser

I tabel 7 er vist helårsvirkningen af forslaget om at forhøje CO₂-afgiftssatserne og reducere energiafgiftssatserne efter tilpasning af forbruget.

Table 7: Helårsvirkningen af forslaget om at forhøje CO₂-afgiftssatserne og reducere energifgiftssatserne efter tilpasning af forbruget.

	Husholdningerne og vejtransport mv. i mio.kr.	Erhverv i mio.kr.	I alt i mio.kr.
CO ₂ -afgift rumvarme	455	55	510
CO ₂ -afgift dieselolie	175		175
CO ₂ -afgift benzin	850		850
CO ₂ -afgift let proces		420	420
- heraf el		295	295
CO ₂ -afgift tung proces		45	45
Ændring af proceslisten		-5	-5
I alt CO ₂ -afgiftskonto	1480	515	1995
Residualafgiftstilskud	0	-40	-40
Oliefgift varme	-80	-15	-95
Oliefgift diesel	-175		-175
I alt oliefgiftskonto	-255	-15	-270
Benzinafgift	-850		-850
Naturgas varme	-170	-30	-200
Naturgas mikroanlæg	-5		-5
I alt Naturgas	-175	-30	-205
Elvarmeafgift	-25	-25	-50
Anden elafgift	-130	0	-130
Eldistributionsbidrag	0	-140	-140
I alt elafgift	-155	-165	-320
Kulafgift	-45	-10	-55
Svovlafgift	0	-5	-5
Alt i alt	0	250	250

Samlet set vil virkningerne for husholdningerne være neutral, idet strammingerne for især kulbaseret varme vil blive neutraliseret af virkningerne af nedsat elvarmeafgift, herunder forslaget om, at varmepumper i kollektive varmeforsyningsanlæg kan bruge den lavere elvarmesats mv. Helårsprovenugevinsten på netto 250 mio. kr. kommer derfor fra erhvervslivet. Biobrændstoffer anvendes i dag kun i yderst ringe omfang som motorbrændstof i Danmark, idet eksisterende produktionsteknologi medfører, at biobrændstoffer ikke er konkurrencedygtige med traditionelle fossile brændsler. Den foreslåede afgiftsreduktion anses ikke at være så stor, at biobrændsler vil kunne konkurrere på lige fod med fossile brændsler. Afgiftsfritagelsen af biobrændstoffer for CO₂-afgift skønnes derfor ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Ved ikrafttrædelse af ændringerne den 1. januar 2002 vil provenugevinsten vedrørende CO₂-afgiften udgøre ca. 1.810 mio. kr. for finansår 2002, mens ta-

bet vedrørende energifgifterne vil udgøre ca. 1.560 mio. kr., idet det er forudsat, at reduktionen i energiforbruget ikke når at få virkning i 2002. Virkningen for finansår 2002 er således også netto 250 mio. kr.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Ved vedtagelsen af energipakken i 1995 blev det besluttet at føre hele merindtægten fra de ekstra afgifter tilbage til erhvervene. Da tilbageføringen nu overstiger merindtægterne, og forslaget alene sigter på at genoprette balancen, kan forslagets virkninger på erhvervenes omkostninger rummes indenfor det oprindelige overslag.

Den isolerede virkning af forslaget er en forøgelse af de momsregistrerede erhvervs omkostninger til betaling af afgifter ved brug af energi til proces på 250 mio. kr. Hertil kommer ca. 15 mio. kr. i ekstra omkostninger ved foranstaltninger, der reducerer CO₂-udledningerne.

De 250 mio. kr. kan fordeles på hovederhvervene således:

Tablet 8: Øget belastning fordelt på hovederhverv

	Afgiftsbelastning uden tilpasningsomkostninger i mio.kr.	Afgiftstilpasning med tilpasningsomkostninger i mio.kr.
Jordbrug mv.	80	85
Nærings- og nydelsesmiddelindustrien	45	45
Anden industri	60	65
Andre erhverv herunder handel og service	65	70
I alt	250	265

Den ekstra erhvervsbelastning af netto-stigningen i elafgiften til let proces med 1 øre/kWh er fordelt i nogenlunde samme forhold som den nuværende fordeling af afgiftsbelastningen af let proces, mens erhvervsbelastningen af forhøjelsen af CO₂-afgiften på brændsler er forholdsvis kraftig i jordbruget og i nærings- og nydelsesmiddelindustrien, der bærer ca. 2/3 af stigningen, mens disse erhverv alene bærer ca. 25 pct. af stigningen i afgiftsbelastningen for elektricitet.

Ændringerne i proceslisten for isoleringsmateriale giver producenterne af glasuld og stenuld en afgiftslempelse på ca. 3,65 mio. kr. årligt. Tilføjeisen af porebeton til proceslisten giver producenterne af porebeton en afgiftslempelse på ca. 675.000 kr.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Både ophævelsen af erhvervenes eldistributionsbidrag og af godtgørelsen af CO₂-afgiften til let proces, vil medføre administrative lettelser for hovedparten af virksomhederne.

I fremtiden vil virksomhederne få hele energiafgiften godtgjort til procesforbrug i modsætning til den nuværende ordning, hvor hele elafgiften bortset fra 1 øre/kWh godtgøres. Det er virksomhederne selv, der skal beregne og angive godtgørelsen, og virksomhederne vil fremover slippe for at skulle foretage en beregning for så vidt angår elforbruget til let proces, idet man fremover umiddelbart kan tage udgangspunkt i den elafgift som elforsyningsvirksomheden har tilfaktureret virksomheden.

Ligeledes vil det fremover gælde, at virksomhederne ikke vil kunne få godtgørelse af CO₂-afgiften på forbrug til let proces. Det meget store flertal af virksomhederne, der ikke har tung proces, slipper således for det administrative arbejde med at identificere, beregne og angive godtgørelsen til let proces.

Med ændringen af svovlafgiftslovens § 1, nr. 14 vil der ske en administrativ lettelse, idet der ikke længere

til brug for afgiftsberegnings skal beregnes svovlprocenter, som alligevel medfører afgiftsfrigatelse. Med udvidelsen af ordningen med bundfradrag i § 33 vil et ganske beskedent antal virksomheder skulle anvende ressourcer til ansøgning om bundfradraget. Dette skal dog opvejes af, at bundfradraget udgør en økonomisk lempelse for de pågældende virksomheder.

Administrative konsekvenser for stat og kommuner

Ophævelsen af erhvervenes eldistributionsbidrag og af godtgørelsen af CO₂-afgiften til let proces, vil samlet set medføre en mindre administrativ lettelse for staten. Forslaget skønnes at medføre etableringsudgifter på i alt 2,1 mio. kr.

Forholdet til EU-retten

De elementer i den gældende kuldioxidafgift, der indeholder statsstøtte i henhold til artikel 87, er anmeldt og godkendt af Kommissionen forud for reglerne ikrafttræden. Ved indførelsen af de gældende regler blev således bl.a. proceslisten og de deraf følgende lempelser i CO₂-afgiftsbetalingen til virksomheder med særligt energiintensive produktionsprocesser, anmeldt til og godkendt af Kommissionen. I godkendelsen anfører Kommissionen: »...at enhver ændring af CO₂-afgiftsordningen, som måtte indeholde statsstøtte i henhold til artikel 92, stk. 1, skal anmeldes til og godkendes af Kommissionen, førend den sættes i kraft, jf. artikel 93, stk. 3.«

Efterfølgende ændringer af proceslisten og definitionerne af rumvarme og let proces, er således blevet anmeldt til og efterfølgende godkendt af Kommissionen. I disse godkendelser fremhæves igen, at ændringer af ordningen skal anmeldes.

De foreslåede ændringer i bilaget til kuldioxidafgiftsloven for behandlingen af ventilationsmaterialer og porebeton skal igen notificeres til Europa-Kom-

missionen i medfør af EF-traktatens regler for statsstøtte. Ændringerne kan ikke træde i kraft, før Kommissionens godkendelse foreligger, hvorfor det foreslås at skatteministeren bemyndiges til at sætte de foreslåede ændringer i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger.

Den foreslåede forhøjelse af tilskudsbeløbet til olie, der anvendes til varmfremstilling, i lov om statstil-

skud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, skal notificeres over for Europa-Kommissionen i medfør af EF-traktatens statsstøtteregler og mineraloliedirektivet. Kommissionens godkendelse skal foreligge, før det notificerede lovforslag kan træde i kraft.

Ændringerne i svovlafgiftsloven har ingen EU-retlige konsekvenser.

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser / mindredgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Forslaget skønnes netto at give et merprovenu i 2002 på 250 mio. kr. og 250 mio. kr. om året i de følgende år.	Netto giver forslaget et merprovenu, men provenuet fra visse afgiftslove sænkes medens provenuet fra andre afgiftslove stiger.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ophævelsen af erhvervenes eldistributionbidrag og af godtgørelsen af CO ₂ -afgiften til let proces, vil samlet set medføre en mindre administrativ lettelse for staten.	Forslaget vil medføre etableringsudgifter på 2,1 mio.kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Virksomheder som får særlige lempelser ved forslaget vil vinde ca. 5 mio. kr.	Det samlede forslag vil belaste virksomhederne med netto 250 mio. kr., samt 15 mio. kr. i omkostninger til besparelser i energiforbruget.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Der vil være tale om mindre positive konsekvenser på grund af ophævelsen af let proces og fuld fradrag for eldistributionbidraget.	Virksomheder, der omfattes af ændringen af svovlafgiftslovens § 33 vil blive påført meromkostninger til administration i mindre udstrækning. Dette opvejes imidlertid af, at disse virksomheder opnår et bundfradrag.
Miljømæssige konsekvenser	Der forventes en nedgang i det samlede energiforbrug på ca. 0,3 pct. foruden et forventet fald i udledningen af CO ₂ på ca. 0,15 mio. t.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	De foreslåede ændringer i bilaget til kuldioxidafgiftsloven for behandlingen af ventilationsmaterialer og porebeton skal notificeres overfor Europa-Kommissionen i medfør af EF-traktatens regler for statsstøtte. Den foreslåede forhøjelse af tilskudsbeløbet til gas-dieselolie, der anvendes til varmfremstilling, skal også notificeres overfor Europa-Kommissionen.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1 og 2

Det foreslås at hæve CO₂-afgiften fra 100 kr./t til 135 kr./t CO₂, samtidig med at godtgørelsen på 10 pct. for let proces ophæves. Samlet set vil dette betyde en

stigning i den effektive belastning af erhvervenes forbrug af let proces fra 90 kr./t til 135 kr./t eller med ca. 50 pct., bortset fra elektricitet, hvor afgiftsbelastningen alene vil stige med 10 pct. I gennemsnit vil afgiftsbelastningen af let proces stige med ca. 16 pct. For erhvervenes forbrug af tung proces med aftale sti-

ger afgiftsbelastningen fra 3 kr./t CO₂ til 4,05 kr./t CO₂. Da energiafgifterne samtidig foreslås reduceret, vil forslaget samlede afgiftsbelastning overfor husholdningernes og erhvervenes rumvarmeforbrug være provenuneutral. Sammensætningen i den samlede belastning vil dog blive forskudt væk fra energiafgifterne og over mod CO₂-afgifterne.

Samtidig udvides proceslisten (tung proces) med delvis godtgørelse af kuldioxidafgiften for elektricitet, som er anvendt til fremstilling af visse isoleringsmaterialer, og med godtgørelse for brændsel anvendt til fremstilling af porebeton.

Efter EU-bestemmelserne skal alle medlemslande overholde minimumsafgifterne for fuelolie og fyringsolie, bortset fra olie brugt i landbrug, gartneri o.lign. samt raffinaderierne. Disse satser er efter gældende regler omregnet til 11 øre pr. kg fuelolie og 5 øre pr. liter fyringsolie. For at sikre mod, at den effektive sats kommer under minimumssatserne reduceres tilbagebetalingen for fuelolie anvendt til tung proces. CO₂-afgiftssatsen for fuelolie er på 32 øre pr. kg. Heraf tilbagebetales 75 pct. når fuelolien anvendes til tung proces. Netto betales der således umiddelbart 25 pct. af 32 øre, svarende til 8 øre pr. kg. For at komme op på minimumssatsen fratrækkes tilbagebetalingen med 3 øre pr. kg fuelolie.

Det foreslås at hæve CO₂-afgiftssatsen til 42,8 øre/kg. for fuelolie anvendt til tung proces. Herefter skal der netto umiddelbart betales 10,7 øre pr. kg. Fuelolie. Kursen mellem henholdsvis euroen, som EU's minimumsafgifter opgøres i, og kronen har siden energipakkens vedtagelse i 1995 ændret sig således at EU's minimumssats for fuelolie i dag ligger lige under 10 øre pr. kg. Med den foreslåede forhøjelse af CO₂-afgiftssatsen for fuelolie, ville denne ligge betragteligt over EU's minimumssats, hvorfor der ikke længere er behov for at reducere tilbagebetalingen. Det foreslås derfor at fjerne fradraget i tilbagebetalingen på 3 øre pr. kg. fuelolie.

Den seneste ændring af kuldioxidafgiftsloven (lov nr. 963 af 20. december 1999) blev vedtaget i 1999, men er endnu ikke trådt i kraft. Dette skyldes at man afventer den Europæiske Kommissions godkendelse i henhold til EU's statsstøtteregele. Dette har gjort det nødvendigt, i dette lovforslags § 2, at foreslå ændringer til en endnu ikke ikrafttrådt lov. Det skal hertil bemærkes, at det ikke vil få betydning for lovforslaget om den Europæiske Kommission ikke skulle godkende lovændringen fra 1999, da der udelukkende er tale om mindre konsekvensændringer til denne.

Der henvises desuden til de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Regeringen foreslår, at der fremover kan gives fuld godtgørelse af eldistributionsbidraget til procesformål i erhvervene. Provenutabet herved vil indgå i tilbageføringsregnskabet. Herved tilføres et stort antal erhvervsvirksomheder en administrativ lettelse ved, at el til procesformål fremover alene vil blive beskattet gennem en enkelt lov.

Det foreslås endvidere at give virksomhederne adgang til godtgørelse for elafgiften for rumvarme svarende til forskellen mellem hvad virksomhederne hidtil har betalt i henhold til elafgiftsloven § 6 stk. 2, og den reducerede afgift for elvarme forbrugt i helårsboliger, jf. elafgiftsloven § 6 stk. 1. Det foreslås at give virksomhederne adgang til den lavere sats for elvarme i helårsboliger og virksomheder på det niveau, som hidtil har været gældende for helårsboliger.

Der henvises desuden til de almindelige bemærkninger.

Til §§ 4 - 6

Den foreslåede forhøjelse af CO₂-afgifterne vil ikke alene belaste erhvervenes forbrug af energi til proces, men også husholdningernes og erhvervenes forbrug af rumvarme mv. Da regeringen ikke finder det hensigtsmæssigt at øge belastningen af husholdningernes og erhvervenes rumvarmeforbrug, foreslås energiafgifterne på olie, kul og gas reduceret på en måde, som sikrer provenumæssig neutralitet overfor dette forbrug.

Endelig foreslås det, at de små kraftvarmeverker, som er fritaget for at være registreret efter elafgiftsloven, fremover kan nøjes med at betale den lave brændselsafgift for såvel varme- som elektricitetsfremstilling i mineralolie- og gasafgiftsloven.

Der henvises desuden til de almindelige bemærkninger.

Til § 7

Da det har vist sig, at skovflis, træaffald og andet træ reelt er undtaget fra afgiftspligten, idet svovlholdet skal opgøres på brændselsbasis, det vil sige inklusive vand, og ikke efter tørstofindhold, foreslås det, at træ, træflis skovflis, som træpiller uden svovlholdigt bindemiddel udgår af lovens afgiftspligtige vareområde.

Det foreslås i samme forbindelse, at standardsatsen på træpiller uden svovlholdigt bindemiddel ophæves, da det efter undersøgelser af de faktiske udledninger af svovldioxid ved afbrænding af disse træpiller er fundet, at udledningen er uvæsentlig i forhold til administrationen af afgiften på disse træpiller.

Det foreslås endvidere, at afgiften på halm forhøjes med 3 kr. pr. t til 23 kr. pr. t svarende til en svovlprocent på 0,115 pct., samt at afgiften på affald forhøjes med 11 kr. pr. t til 20 kr. pr. t svarende til en svovlprocent på 0,095 pct. Baggrunden for disse forhøjelser af satserne er ligeledes undersøgelser af de faktiske udledninger af svovldioxid fra og det faktiske svovlindhold i disse brændsler. Nettoresultatet af dette lovforslag er imidlertid, at afgiften lempes for halm, når der tages hensyn til muligheden for godtgørelse efter standardsatserne.

Det foreslås, at muligheden for at anvende standardsatser for røgrensning og svovlbinding mv. udvides til også at omfatte varer nævnt i § 1, nr. 14, dvs. træpiller med svovlholdigt bindemiddel, halm og affald mv. Baggrunden for fastsættelsen af disse standardsatser er undersøgelser af de faktiske udledninger af svovldioxid fra og det faktiske svovlindhold i træpiller, halm og affald.

Lovforslaget ligestiller endvidere kuldioxidafgiftstøttede, energiintensive virksomheder, der modtager procesvarme fra fremmede kraftvarmeanlæg og dertil knyttede blokvarmeanlæg med sådanne virksomheder, der modtager procesvarme fra eget anlæg.

De pågældende virksomheder er ikke omfattet af svovlafgiftslovens registrerings- og betalingspligt. At virksomhederne i det hele taget belastes af svovlafgiften, skyldes det almindelige princip, hvor den registrerede virksomhed overvælter afgiften på kunden. Der er derfor valgt en ordning, hvor fradraget udbetales til virksomheden ved dokumenteret anmodning herom til de statslige told- og skattemyndigheder. Det er samtidig bestemt, at kun virksomheder, hvor den overvæltede svovlafgift udgør mindst 250.000 kr. om året, kan opnå en godtgørelse svarende til bundgrænsen.

Da der reelt er tale om ganske få virksomheder, indeholder forslaget ikke detaljerede regler om, hvorledes bundfradraget skal opnås. Det er i stedet forudsat, at dette aftales konkret mellem den enkelte virksomhed og de statslige told- og skattemyndigheder.

Til § 8

Virksomheder med tung proces kan indgå aftale om energieffektivisering med Energistyrelsen og opnår derved et statstilskud på 22 pct. af kuldioxidafgiften. Hvis aftalevirksomhederne anvender gas- og diesel-

olie, der anvendes til varmfremstilling, udgør tilskuddet efter gældende lov 1,75 øre pr. l. Dette tilskud er beregnet således, at aftalevirksomhederne betaler EU's minimumsafgift for mineralolier. Den foreslåede forhøjelse af kuldioxidafgiften bevirker, at aftalevirksomhederne kommer til at ligge over EU's minimumsafgift. Derfor forhøjes tilskuddet til gas- og dieselolie, der anvendes til varmfremstilling, fra 1,75 øre pr. l. til 4 øre pr. l. Herved sikres, at aftalevirksomhederne som hidtil ligger på niveau med minimumsafgiften.

De øvrige foreslåede ændringer er en konsekvens af, at § 9, stk. 1, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter foreslås ophævet, og at samme lovs § 9, stk. 2, og § 9, stk. 10, bliver til § 9, stk. 1, og § 9, stk. 8.

Til § 9

Loven træder i kraft 1. januar 2002, dog med følgende undtagelser.

De foreslåede ændringer til bilaget i kuldioxidafgiften for fremstilling af henholdsvis ventilationsmaterialer og porebeton kan ikke træde i kraft før Europa-Kommissionens godkendelse i henhold til EU's statsstøtteregler foreligger. Det foreslås derfor, at skatteministeren bemyndiges til at sætte disse ændringer i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger. Efter godkendelsen vil ændringerne blive sat i kraft med virkning fra 1. januar 2002.

De øvrige ændringer i kuldioxidafgiftsloven og ændringerne i energiafgiftslovene har ikke nogle EU-retlige konsekvenser.

Den foreslåede forhøjelse af tilskuddet til gas- og dieselolie, der anvendes til varmfremstilling, skal ligeledes godkendes af Europa-Kommissionen, før den kan sættes i kraft. Det foreslås derfor, at miljø- og energiministeren bemyndiges til at sætte ændringen i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger. Efter godkendelsen vil denne ændring ligeledes blive sat i kraft med virkning fra 1. januar 2002.

Ændringerne i svovlafgiftsloven har ingen EU-retlige konsekvenser, hvorfor de kan træde i kraft uden notifikation. Det foreslås, at denne del af lovforslaget træder i kraft den 1. januar 2002. Lempelserne i svovlafgiftsloven foreslås imidlertid at have virkning fra 1. januar 2001, medens strammingerne i svovlafgiftsloven foreslås at have virkning fra den 1. januar 2002.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 643 af 27. august 1998, som senest ændret ved § 5 i lov nr. 1297 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

§ 2. Afgiften udgør for		1. § 2, stk. 1, affattes således:	
1) gas- og dieselolie	27 øre pr. l	»1) gas- og dieselolie	35,8 øre pr. l
2) fuelolie	32 øre pr. kg	2) fuelolie	42,8 øre pr. kg
3) fyringstjære	28 øre pr. kg	3) fyringstjære	38,5 øre pr. kg
4) petroleum	27 øre pr. l	4) petroleum	35,8 øre pr. l
5) stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus	242 kr. pr. t	5) stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus	327 kr. pr. t
6) jordoliekoks	323 kr. pr. t	6) jordoliekoks	436 kr. pr. t
7) brunkulsbriketter og brunkul	178 kr. pr. t	7) brunkulsbriketter og brunkul	237 kr. pr. t
8) elektricitet	10 øre pr. kWh	8) elektricitet	11 øre pr. kWh
9) autogas (LPG)	16 øre pr. l	9) autogas (LPG)	21,8 øre pr. l
10) anden flaskegas (LPG)	30 øre pr. kg	10) anden flaskegas (LPG)	40,4 øre pr. kg
11) gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	29 øre pr. kg	11) gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	39,9 øre pr. kg
12) naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m ³ (Nm ³)	22 øre pr. Nm ³	12) naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m ³ (Nm ³)	30,8 øre pr. Nm ³
13) andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's kombinerede nomenklatur		13) andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 af EU's kombinerede nomenklatur	
a) med et vandindhold på mindst 27 pct.:	224 kr. pr. t,	a) med et vandindhold på mindst 27 pct.	302 kr. pr. t

Gældende formulering

- b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.: 311 kr. pr. t.

Stk. 2. Afgiftssatsen ved 15 grader C for varer nævnt under stk. 1, nr. 1 og 4, udgør 26,8 øre pr. l. For gas nævnt under stk. 1, nr. 12, foretages der en forholdsmæssig regulering af afgiften ved en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³.

Stk. 3. Af en blanding af de i stk. 1 nævnte produkter eller disse produkter og andre varer svares der afgift af hele blandingen efter satsen på det produkt, der har den højeste afgiftssats efter denne lov, såfremt blandingen er anvendelig til fyrringsformål eller som drivmiddel i motorkøretøjer.

Stk. 4. - - -

§ 5. Den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode opgøres

- 1) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, efter bestemmelserne i § 7 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,

2)-4) - - -

Stk. 2. - - -

§ 7. Fritaget for afgift er

- 1) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer på 5 BRT og derover og i luftfartøjer,

2)-4) - - -

Stk. 2-3. - - -

Lovforslaget

- b) med et vandindhold på mindre end 27 pct. 421 kr. pr. t
- 14) benzin og karburatorvæske 32,4 øre pr. l«

2. I § 2, *stk. 2*, ændres »for varer nævnt under stk. 1, nr. 1 og 4, udgør 26,8 øre pr. l.« til: »udgør for varer nævnt under stk. 1, nr. 1 og 4, 35,6 øre pr. l, og for varer nævnt under stk. 1, nr. 14, 32,1 øre pr. l.«.

3. I § 2, *stk. 3*, indsættes efter først pkt.:

»Der betales dog ikke afgift af varer produceret på basis af biomasse (ethanol, rapsolie mv.) der blandes med de i stk. 1 nævnte produkter.«.

4. I § 5, *stk. 1, nr. 1*, ændres »nr. 1-4 og nr. 9-11« til: »nr. 1-4, nr. 9-11 og nr. 14«.

5. I § 7, *stk. 1, nr. 1*, ændres »nr. 1-4 og nr. 9-11« til: »nr. 1-4, nr. 9-11 og nr. 14«.

*Gældende formulering**Stk. 4. Afgiften tilbagebetales for*

- 1) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og nr. 9-13, der anvendes af en virksomhed, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, til sejlads med skibe og fiskerfartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1, dog bortset fra lystfartøjer, eller anvendes på anden måde end som motorbrændstof eller brændstof til fremstilling af varme eller anvendes til fremstilling af elektricitet, som ikke er fritaget for afgift efter stk. 2. Andelen af afgiftspligtige varer, som er forbrugt til produktionen af elektricitet i kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet, opgøres efter reglerne i § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller § 8, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas. Afgiften tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for varerne,
- 2) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, der anvendes til færgedrift, og
- 3) ---
Stk. 5. ---

§ 9. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, får tilbagebetalt 10 pct. af afgiften efter nærværende lov, jf. stk. 4.

Lovforslaget

6. I § 7, stk. 4, nr. 1, ændres »nr. 9-13« til: »nr. 9-14«.

7. I § 7, stk. 4, nr. 2, ændres »nr. 1-4 og nr. 9-11« til: »nr. 1-4, nr. 9-11 og nr. 14«.

8. § 9 stk. 1 og 4 ophæves.

§ 9, stk. 2 og 3, bliver herefter stk. 1 og 2, og stk. 5 – 19 bliver herefter stk. 3 – 17.

Gældende formulering

Stk. 2. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan dog få 75 pct. af afgiften efter nærværende lov tilbagebetalt af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, nr. 1-7 og nr. 10-13, der anvendes som nævnt i nr. 1-14 i bilaget til denne lov, og af varer omfattet af § 2, der anvendes som nævnt i nr. 15-35 i bilaget til denne lov. For de i nr. 15-35 i bilaget til denne lov nævnte anvendelser kan afgiftspligtige varer anvendt til ventilation i forbindelse med de omtalte anvendelser medregnes som en del af den anvendelse, der er omfattet af bilaget. For de i nr. 2-35 i bilaget nævnte anvendelser ydes den forhøjede tilbagebetaling på betingelse af, at forbruget vedrører en årlig produktion på mindst 10 t. Tilbagebetalingen ydes efter et fradrag pr. kg fuelolie, der er anvendt til varmfremstilling, bortset fra olie vedrørende aktiviteter omfattet af § 11, stk. 3, 1. pkt. i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Fradraget er 3 øre pr. kg fuelolie.

Lovforslaget

9. § 9, stk. 2, der bliver stk. 1, affattes således:
»*Stk. 1.* Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få 75 pct. af afgiften efter nærværende lov tilbagebetalt af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, nr. 1-7 og nr. 10-13, der anvendes som nævnt i nr. 1-14 i bilaget til denne lov, og af varer omfattet af § 2, der anvendes som nævnt i nr. 15-35 i bilaget til denne lov. For de i nr. 15-35 i bilaget til denne lov nævnte anvendelser kan afgiftspligtige varer anvendt til ventilation i forbindelse med de omtalte anvendelser medregnes som en del af den anvendelse, der er omfattet af bilaget. For de i nr. 2-35 i bilaget nævnte anvendelser ydes den forhøjede tilbagebetaling på betingelse af, at forbruget vedrører en årlig produktion på mindst 10 t.«.

Gældende formulering

Stk. 3. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 2 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som anvendelser omfattet af stk. 2, når en sådan fordeling kan opgøres. Den andel, der kan henregnes under stk. 2, opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde, der anvendes til formål nævnt i bilaget, og på den anden side den samlede mængde fremstillet på fællesanlægget. Den resterende mængde brændsel m.v. henregnes til stk. 1. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90 grader C, eller anlæg, hvor mindst 90 pct. af det tilbagebetalingsberettigede forbrug vedrører anvendelser omfattet af stk. 2, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der henregnes under stk. 1, indirekte efter ovenstående metode og at opgøre forbruget, der henregnes under stk. 1, direkte. Den direkte opgjorte mængde, der kan henregnes under stk. 1, opgøres som den mængde energi, der forbruges i anlæg omfattet af stk. 1, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til stk. 2. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

Stk. 4. Tilbagebetaling efter stk. 1 kan ydes for det forbrug, der er fuldt ud tilbagebetalingsberettiget efter

- 1) § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,
- 2) § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.,
- 3) § 11 i lov om afgift af elektricitet og
- 4) § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas.

Lovforslaget

10. § 9, stk. 3, der bliver til stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner både anvendelser omfattet af stk. 1 og andre anvendelser, når en sådan fordeling kan opgøres. Den andel, der kan henregnes under stk. 1, opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde, der anvendes til formål nævnt i bilaget, og på den anden side den samlede mængde fremstillet på fællesanlægget. Afgiften af den resterende mængde brændsel m.v. kan ikke tilbagebetales. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor mindst 90 pct. af det samlede forbrug vedrørende virksomhedens momspligtige aktiviteter vedrører anvendelser omfattet af stk. 1, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, som ikke kan tilbagebetales, indirekte efter ovenstående metode og at opgøre forbruget, der ikke kan tilbagebetales, direkte. Den direkte opgjorte mængde, der ikke tilbagebetales, opgøres som den mængde energi, der forbruges i anlæg, der ikke omfattes af stk. 1, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til stk. 1. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.«

Gældende formulering

Stk. 5. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 2, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes tilbagebetalingen med 7,5 kr. pr. GJ (gigajoule) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 7,5 pct. af det samlede vederlag for leverancen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling. Disse bestemmelser finder tilsvarende anvendelse for afgiftspligtige varer omfattet af § 7, stk. 3.

Stk. 6. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvis er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v., jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 7. For varm luft, der er opvarmet ved afgiftspligtige varer eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 2, og som direkte eller gennem direkte opvarmning af anden luft nyttiggøres ved særlige installationer, nedsættes tilbagebetalingen, jf. stk. 5, for den mængde varme, som ikke er nyttiggjort til rumopvarmning i samme rum, som varmen er nyttiggjort fra. Fra andre nyttiggørelser af varm luft gennem særlige installationer nedsættes tilbagebetalingen altid. Såfremt luften også opvarmes ved varer eller varme, som der ikke ydes tilbagebetaling for efter stk. 2, kan den mængde varme, som herved er tilført luften, modregnes i den varmemængde, der ligger til grund for nedsættelsen. Nedsættelsen er dog mindst 0.

Lovforslaget

11. I § 9, stk. 5, der bliver til stk. 3, ændres »stk. 2« til: »stk. 1«, og »7,5 kr.« til: »10 kr.« og »7,5 pct. Til: »10 pct.«.

12. I § 9, stk. 7 og 10, der bliver stk. 5 og 8, ændres »stk. 2« til: »stk. 1«.

13. I § 9, stk. 7, 8 og 9, der bliver til stk. 5, 6 og 7, ændres »stk. 5« til: »stk. 3«.

Gældende formulering

Stk. 8. Energiindholdet i den i stk. 7 omhandlede nyttiggjorte varme luft kan enten opgøres ved målere eller beregnes som 2 gange energiforbruget i de anlæg, som transporterer luften. Når beregningen sker på sidstnævnte måde og en del af den varme luft efterfølgende anvendes til opvarmning af væsker, medregnes denne opvarmning af væsker som nyttiggjort varme efter stk. 5. Samtidig modregnes denne opvarmning i det beregnede energiindhold i den varme luft. Transporterer de pågældende anlæg også luft, der ikke er omfattet af stk. 7, kan beregningen baseres på en forholdsmæssig andel. Andelen opgøres som den andel af det samlede energiforbrug i de pågældende anlæg, som svarer til forholdet mellem på den ene side mængden af luft, som er omfattet af stk. 7, og på den anden side den totale mængde transporteret luft.

Stk. 9. For virksomheder, som inden den 6. april 1995 har ansøgt om tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 9, stk. 5, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 543 af 22. juni 1994, i § 8, stk. 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 544 af 22. juni 1994, eller i § 11, stk. 5, i lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 545 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter stk. 5, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden fra et overskudsvarmeanlæg, som er påbegyndt etableret inden den 6. april 1995.

Stk. 10. For de anvendelser, der er omfattet af nr. 1 i bilaget til loven, ydes uanset stk. 2 en tilbagebetaling af afgiften på 75 pct. af afgiften af en del af forbruget af elektricitet til vækstlys efter betingelserne i enten stk. 11-16.

Stk. 11. Den forhøjede tilbagebetaling efter stk. 10 gives for højst 650 Wh/m² pr. døgn belyst væksthusrum med lysplanter, der blomstrer ved en daglig belysning på under 14 timer (kortdagsplanter) og for andre lysplanter 900 Wh/m² pr. døgn. I den forhøjede tilbagebetaling fratrækkes det antal timer, hvor den faktiske solbelysning udgør mindst 75 W/m², gange 50 W/m².

Lovforslaget

14. I § 9, stk. 8, der bliver til stk. 6, ændres »stk. 7« til: »stk. 5«.

15. I § 9, stk. 10, der bliver til stk. 8, ændres »stk. 11-16« til: »stk. 9-14«.

16. I § 9, stk. 11, der bliver til stk. 9, ændres »stk. 10« til: »stk. 8«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 12. For skyggeplanter gives den forhøjede tilbagebetaling for højst 260 Wh/m² pr. døgn for planter, der blomstrer ved en daglig belysning på under 14 timer (kortdagsplanter) og for højst 360 Wh/m² pr. døgn for andre skyggeplanter. I den forhøjede tilbagebetaling fratrækkes det antal timer, hvor den faktiske solbelysning udgør mindst 30 W/m², gange 20 W/m².

Stk. 13. For andre planter end nævnt i stk. 11 og 12 gives den forhøjede tilbagebetaling for højst 390 Wh/m² for planter, der blomstrer ved en daglig belysning på under 14 timer (kortdagsplanter) og for højst 540 Wh/m² pr. døgn for andre ikke-kortdagsplanter. I den forhøjede tilbagebetaling fratrækkes det antal timer, hvor den faktiske solbelysning udgør mindst 45 W/m², gang 30 W/m².

Stk. 14. Den forhøjede tilbagebetaling kan overføres mellem væksthuse inden for samme virksomhed beliggende på samme geografiske område, men tilbagebetalingen kan ikke overføres til andre måneder.

Stk. 15. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af elektricitet til vækstlys, regler om installation af målere, regler for opgørelsen af den faktiske solbelysning og for hvilke planter der er omfattet af reglerne i § 9, stk. 11-13.

Stk. 16. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter regler for virksomhedernes regnskab over, hvilke planter der dyrkes, størrelsen af det pågældende areal, samt hvilken periode de dyrkes i, m.v.

Stk. 17. Den, som forbruger varme fra en virksomhed nævnt i stk. 5, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 5, i samme omfang som der ydes tilbagebetaling efter stk. 1. For varme, der er anvendt som nævnt i bilaget til denne lov, ydes der dog tilbagebetaling af hele nedsættelsen efter stk. 5. For den, der nyttiggør varme, jf. stk. 5, sker der ikke nedsættelse af tilbagebetalingen for den del af eget forbrug af nyttiggjort varme, som anvendes til formål nævnt i bilaget.

17. I § 9, *stk. 13*, der bliver til stk. 11, ændres »stk. 11 og 12« til: »stk. 9 og 10«.

18. I § 9, *stk. 15*, der bliver til stk. 13, ændres »stk. 11 – 13« til »stk. 9 – 11«.

19. I § 9, *stk. 17*, der bliver til stk. 15, ændres »stk. 5« til: »stk. 3«.

Bilag til f. t. l. vedr. kuldioxidafgift af visse energiprodukter

Gældende formulering

Stk. 18. Der ydes tilbagebetaling af afgift for aktiviteter, der vedrører personbefordring med jernbane, i tilsvarende omfang som fastsat i stk. 1-3. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler om tilbagebetalingen.

Stk. 19. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløb skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, og virksomheden skal desuden tilrettelægge sit regnskab på en sådan måde, at det kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløb.

§ 10. ---

Stk. 2. For leverancer af afgiftspligtige varer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter § 9, stk. 1, og formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter § 9, stk. 2, finder henholdsvis § 12, stk. 2-5, i lov om afgift af naturgas og bygas, § 12, stk. 2-7, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 9, stk. 2-6, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11 a, stk. 2-5, i lov om afgift af elektricitet tilsvarende anvendelse.

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. Virksomheder, der leverer elektricitet, gas, naturgas, bygas og varme, skal mindst en gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige for opgørelse af tilbagebetalingsbeløb efter § 9, herunder oplysninger om nedsat tilbagebetaling efter § 9, stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

§ 11. Ved indførelse fra steder uden for EU af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og nr. 9-13, svares afgift efter bestemmelserne i § 13 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller § 13 i lov om afgift af naturgas og bygas. For varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8, der indføres af elforbrugere omfattet af § 3, nr. 3, i lov om afgift af elektricitet, svares afgiften efter bestemmelserne i § 9 a i lov om afgift af elektricitet.

Lovforslaget

20. § 9, stk. 18, affattes således:

»*Stk. 18.* For varme, der er anvendt som nævnt i bilaget til denne lov, ydes der tilbagebetaling af hele nedsættelsen efter stk. 5. For den, der nyttiggør varme, jf. stk. 5, sker der ikke nedsættelse af tilbagebetalingen for den del af eget forbrug af nyttiggjort varme, som anvendes til formål nævnt i bilaget.«.

21. § 10, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* For leverancer af afgiftspligtige varer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter § 9, stk. 1 og til andre formål, finder henholdsvis § 12, stk. 2 – 5 i lov om afgift af naturgas og bygas, § 12, stk. 2 – 7, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 9, stk. 2 – 6 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11 a, stk. 2 – 5, i lov om afgift af elektricitet tilsvarende anvendelse.«.

22. I § 10 stk. 5, ændres »§ 9, stk. 5« til: »§ 9, stk. 3«.

23. I § 11, stk. 1, ændres »nr. 9-13« til: »nr. 9-14«.

Gældende formulering

§ 12. Virksomheder, der er registreret efter § 3, skal føre regnskab

- 1) over de af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 14 og 15 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,
- 2)-4) - - -

§ 13. - - -

Stk. 2. For afregning af afgiften gælder i øvrigt

- 1) for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, omfattede varer bestemmelserne i § 16, stk. 2, § 18 og § 19 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,
- 2)-3) - - -

Stk. 3. - - -

§ 14. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn m.v. i de virksomheder, der omfattes af loven,

- 1) for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 22-24 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,
- 2)-4) - - -

§ 18. For betaling af afgift efter loven hæfter selskabet, fonden, foreningen m.v. eller den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning. For de i § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, omfattede varer finder bestemmelserne i § 28 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. tilsvarende anvendelse.

Lovforslaget

24. I § 12, stk. 1, nr. 1, ændres »nr. 1-4 og nr. 9-11« til: »nr. 1-4, nr. 9-11 og nr. 14«.

25. I § 13, stk. 2, nr. 1, ændres »nr. 1-4 og nr. 9-11« til: »nr. 1-4, nr. 9-11 og nr. 14«.

26. I § 14, stk. 1, nr. 1, ændres »nr. 1-4 og nr. 9-11« til: »nr. 1-4, nr. 9-11 og nr. 14«.

27. I § 18, stk. 1, ændres »nr. 1-4 og nr. 9-11« til: »nr. 1-4, nr. 9-11 og nr. 14«.

*Gældende formulering**Lovforslaget***Bilag****Liste over anvendelse af afgiftspligtige varer, der er omfattet af særlig tilbagebetaling**

1)-10) - - -

- 11) Der anvendes direkte ved fremstilling af
- a) slaggeuld, stenuld og lignende mineralskuld, ekspanderet vermiculit, ekspanderet ler, skumslagge og lignende ekspanderede mineralske stoffer, blandinger og varer af varmeisolerende, lydisolierende eller lydabsorberende mineralske stoffer henhørende under position 6806 i EU's kombinerede nomenklatur,
  - b) glasfibre, herunder glasuld, henhørende under position 7019 i EU's kombinerede nomenklatur,
  - c) spånplader, træfiberplader og krydsfiner m.v. henhørende under position 4410, 4411 og 4412 i EU's kombinerede nomenklatur og preskorkplader eller
  - d) plader eller blokke af ekspanderet polystyren.

Elektricitet anvendt ved fremstilling af de under litra a, b, c og d nævnte varer er dog også omfattet, i det omfang elektriciteten udelukkende anvendes til opvarmning og varmholdelse af disse produkter samt mellemprodukter hertil i fremstillingsprocessen eller anvendes til ventilation af lokaler, hvori disse processer foregår.

- 12) Der anvendes direkte til keramisk brænding samt forudgående tørring af varer bestemt hertil.

13)-35) - - -

28. I *bilaget* til loven indsættes i nr. 11 som tredje pkt.: »Udover de i andet pkt. nævnte anvendelser, ydes der endvidere tilbagebetaling for elektricitet anvendt til fremstilling af slaggeuld, stenuld og lignende mineralskuld, samt de under litra b nævnte varer, for et forbrug på op til 150 kWh pr. t isoleringsmateriale.«.

29. *Bilaget* til loven nr. 12 affattes således: »Der anvendes direkte til keramisk brænding, forudgående tørring af varer bestemt hertil, samt til fremstilling af porebeton.«.

§ 2

I lov nr. 963 af 20. december 1999 om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v. og lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. foretages følgende ændringer:

*Gældende formulering**Lovforslaget*

1. § 9, stk. 10, affattes således:

»Stk. 10. For de anvendelser, der er omfattet af nr. 1 i bilaget til loven, ydes uanset stk. 2 en tilbagebetaling af afgiften på 75 pct. af afgiften af en del af forbruget af elektricitet til vækstlys efter betingelserne i enten stk. 11-15 og 17 eller stk. 16 og 17.«

2. I § 9 indsættes efter stk. 15, som nyt stykke:

»Stk. 16. Den forhøjede tilbagebetaling efter stk. 10 gives for 85 pct. af det samlede forbrug af elektricitet. Mængden af vækstlys omfattet af den forhøjede tilbagebetaling kan dog maksimalt udgøre det samlede forbrug af elektricitet fratrukket 20 kWh pr. m² pr. år.«

Stk. 16-19 bliver herefter stk. 17-20

3-6. - - -

1. I § 1, nr. 1, ændres »stk. 10« til: »stk. 8«, »Stk. 10« til: »Stk. 8«, »stk. 2« til: »stk. 1«, »stk. 11-15 og 17« til: »stk. 9-13 og 15« og »stk. 16 og 17« til: »stk. 14 og 15«.

2. I § 1, nr. 2, ændres »stk. 15« til: »stk. 13«, »Stk. 16« til: »Stk. 14«, »stk. 10« til: »stk. 8«, »stk. 16-19« til: »stk. 14-17« og »stk. 17-20« til »stk. 15-18«.

§ 3

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 689 af 17. september 1998, som senest ændret ved § 12 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 1, affattes således:

»Af forbrug af elektricitet, der overstiger 4.000 kWh årligt i helårsboliger, der opvarmes ved elektricitet, betales i alt en afgift på 48,1 øre pr. kWh, som består af

- 1) en energiafgift på 43,5 øre pr. kWh med tillæg af
- 2) et elsparebidrag på 0,6 øre pr. kWh og
- 3) et eldistributionsbidrag på 4 øre pr. kWh.«

2. I § 6, stk. 2, ændres »i alt en afgift på 56,6 øre pr. kWh« til: »i alt en afgift på 55,6 øre pr. kWh« og »en energiafgift på 52 øre pr. kWh« til: »en energiafgift på 51 øre pr. kWh«.

§ 6. Af forbrug af elektricitet, der overstiger 4.000 kWh årligt i helårsboliger, der opvarmes ved elektricitet, betales i alt en afgift på 50,1 øre pr. kWh, som består af

- 1) en energiafgift på 45,5 øre pr. kWh med tillæg af
- 2) et elsparebidrag på 0,6 øre pr. kWh og
- 3) et eldistributionsbidrag på 4 øre pr. kWh.

Stk. 2. Af forbrug af anden elektricitet betales i alt en afgift på 56,6 øre pr. kWh, som består af

- 1) en energiafgift på 52 øre pr. kWh med tillæg af
- 2) et elsparebidrag på 0,6 øre pr. kWh og
- 3) et eldistributionsbidrag på 4 øre pr. kWh.

Stk. 3. - - -

Gældende formulering

§ 11. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan, bortset fra de i stk. 2 nævnte tilfælde, få tilbagebetalt afgiften efter nærværende lov med undtagelse af 1 øre pr. kWh,

- 1) af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet og
- 2) af den afgiftspligtige elektricitet, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Der ydes dog tilbagebetaling for:

- 1)-3) ---
- 4) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til opvarmning af lokaler, hvor der foretages smeltning af jern og stål, som omfattet af nr. 30 i bilaget til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Hvor dette forbrug af varme og varer ikke kan adskilles fra det øvrige forbrug af varme og varer til opvarmning, kan der dog højst ydes tilbagebetaling for 30 pct. af det samlede forbrug af varme og varer anvendt til opvarmning i forbindelse med forarbejdningen af jern og stål. Det er en forudsætning for opnåelse af tilbagebetaling, at der smeltes mindst 10 t jern og stål om dagen.
- 5) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, der forbruges i virksomheder, der fremstiller varer af armeret hærdeplast, når varmen m.v. anvendes til opvarmning af lokaler, hvori der foretages hærkning af emner fremstillet af armeret hærdeplast, og som ikke er omfattet af nr. 1. Der kan dog højst ydes tilbagebetaling for 1/3 af det samlede forbrug af varme og varer i sådanne lokaler.

Stk. 5-7. ---

Lovforslaget

3. I § 11, stk. 1, udgår: »med undtagelse af 1 øre pr. kWh«.

4. I § 11, stk. 4, nr. 4, tilføjes efter 2. pkt.:

»For det øvrige forbrug af varme og varer anvendt til opvarmning i forbindelse med forarbejdningen af jern og stål ydes der tilbagebetaling efter nr. 6.«

5. I § 11, stk. 4, nr. 5, tilføjes efter 2. pkt.:

»For det øvrige forbrug varme og varer i sådanne lokaler ydes der tilbagebetaling efter nr. 6.«

6. I § 11, stk. 4, indsættes som nr. 6:

»6) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3 svarende til forskellen mellem afgiften af forbrug af anden elektricitet, jf. § 6 stk. 2., og afgiften af forbrug af elektricitet til opvarmning af helårsboliger, jf. § 6 stk. 1.«

Gældende formulering

Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 52,50 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 47,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 13, jf. § 11, stk. 14, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af stk. 3, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af elektricitet i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling.

Stk. 9-13. - - -

Stk. 14. Virksomheder, der er berettigede til at få tilbagebetaling efter nærværende lov, kan foruden tilbagebetalingen efter stk. 1 få tilbagebetaling af 1 øre pr. kWh af den del af virksomhedens forbrug af elektricitet, som overstiger 15 mio. kWh pr. kalenderår, og hvoraf der er betalt afgift efter nærværende lov. Virksomheder, som i det foregående kalenderår havde et forbrug af elektricitet, som oversteg 15 mio. kWh, og hvoraf der er betalt afgift efter nærværende lov, kan for hver periode opnå tilbagebetaling af 1 øre pr. kWh for den del af virksomhedens forbrug af elektricitet, som overstiger 1,25 mio. kWh pr. måned, og hvoraf der er betalt afgift efter nærværende lov. Der foretages en endelig opgørelse, tilbagebetaling og regulering af tilbagebetaling ved kalenderårets udløb.

Lovforslaget

7. I § 11, stk. 8, ændres »52,50« til: »50« og »47,5« til: »45«.

8. § 11, stk. 14, ophæves.

Stk. 15 bliver herefter stk. 14.

Gældende formulering

Stk. 15. Afgiften tilbagebetales efter stk. 1 og stk. 14 i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for elektricitet og varme. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår, jf. § 11 a, stk. 8.

Lovforslaget

9. I § 11, stk. 15, der bliver stk. 14, udgår »og stk.14«.

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 701 af 28. september 1998, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1297 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

§ 1. Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. her i landet. Afgiften udgør for

	Ved dagtemperatur	Ved 15 grader C
1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	276 øre pr. l	274,4 øre pr. l
2) Anden gas- og dieselolie	183 øre pr. l	181,9 øre pr. l
3) Let dieselolie	266 øre pr. l	264,5 øre pr. l
4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.)	248 øre pr. l	246,6 øre pr. l
5) Fuelolie	206 øre pr. kg	
6) Fyringstjære	186 øre pr. kg	
7) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	276 øre pr. l	274,4 øre pr. l

1. I § 1, stk. 1, nr. 1, ændres »276 øre/l« til: »267,2 øre/l« og »274,4 øre/l« til: »265,6 øre/l«.

2. I § 1, stk. 1, nr. 2, ændres »183 øre/l« til: »175 øre/l« og »181,9 øre/l« til: »174 øre/l«.

3. I § 1, stk. 1, nr. 4, ændres »248 øre/l« til: »239,2 øre/l« og »246,6 øre/l« til: »237,8 øre/l«.

4. I § 1, stk. 1, nr. 5, ændres »206 øre/kg« til: »198 øre/kg«.

5. I § 1, stk. 1, nr. 6, ændres »186 øre/kg« til: »178 øre/kg«.

6. I § 1, stk. 1, nr. 7, ændres »276 øre/l« til: »267,2 øre/l« og »274,4 øre/l« til: »265,6 øre/l«.

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
8) Anden petroleum 183 øre pr. l 181,9 øre pr. l	7. I § 1, stk. 1, nr. 8, ændres »183 øre/l« til: »175 øre/l« og »181,9 øre/l« til: »174 øre/l«.
9) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. l) 472 øre pr. l 468,0 øre pr. l	8. I § 1, stk. 1, nr. 9, ændres »472 øre/l« til: »439,6 øre/l« og »468 øre/l« til: »435,6 øre/l«.
10) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. l) 407 øre pr. l 403,6 øre pr. l	9. I § 1, stk. 1, nr. 10, ændres »407 øre/l« til: »374,6 øre/l« og »403,6 øre/l« til: »371,5 øre/l«.
11) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. l) udleveret fra benzinstationer udstyret med dampretur 469 øre pr. l 465,1 øre pr. l	10. I § 1, stk. 1, nr. 11, ændres »469 øre/l« til: »436,6 øre/l« og »465,1 øre/l« til: »433 øre/l«.
12) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. l) udleveret fra benzinstationer udstyret med dampretur 404 øre pr. l 400,6 øre pr. l	11. I § 1, stk. 1, nr. 12, ændres »404 øre/l« til: »371,6 øre/l« og »400,6 øre/l« til: »368,5 øre/l«.
13) Autogas (LPG) 173 øre pr. l	12. I § 1, stk. 1, nr. 13, ændres »173 øre/l« til: »166 øre/l«.
14) Anden flæskogas (LPG), der anvendes som motorbrændstof 318 øre pr. kg	13. I § 1, stk. 1, nr. 14, ændres »318 øre/kg« til: »307 øre/kg«.

Gældende formulering

- 15) Anden flaeskegas (LPG) og gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas) 235 øre pr. kg
- 16) Smøreolier, hydraulikolier o.l. 214 øre pr. l
- 17) Karburatorvæske 407 øre pr. l 403,6 øre pr. l
- Stk. 2. ---*

Stk. 3. Af andre end de i stk. 1 nævnte mineralolieprodukter bortset fra naturgas, varer hørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's kombinerede nomenklatur og faste brændsler, der anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende brændsel. Af andre end de i stk. 1 nævnte varer bortset fra naturgas, der anvendes eller er bestemt til at anvendes som motorbrændstof, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende motorbrændstof. Af varer, der anvendes til varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende fyringsolier, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet af hele elproduktionen. Forgasningsgas og restprodukter herfra, som er produceret på basis af biomasse, samt biogas er dog fritaget for afgift, når de nævnte varer anvendes til elektricitets- eller varmfremstilling på stationære motorer og kedler.

Stk. 4-9. ---

Lovforslaget

14. I § 1, stk. 1, nr. 15, ændres »235 øre/l« til: »224 øre/l«.

15. I § 1, stk. 1, nr. 17, ændres »407 øre/l« til: »374,6 øre/l« og »403,6 øre/l« til: »371,5 øre/l«.

16. § 1, stk. 3, 3. pkt., affattes således:

»Af varer, der anvendes til elektricitets- eller varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende fyringsolier.«

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 9. - - -

Stk. 2. Fritaget for afgift er endvidere varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraftvarmeværket og varmeaftageren, der var gældende 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikke-omkostningsbestemte priser. For nedenfor nævnte kraftvarmeværker gælder dog følgende:

1)-2) - - -

3) Kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraftvarmeværk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varmfremstillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af de statslige told- og skattemyndigheder.

17. I § 9, stk. 2, ændres »Fuelolie 40,4 MJ/kg« til: »Fuelolie 40,7 MJ/kg«.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinerigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekok	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³
Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule

Stk. 3-7. ---

Gældende formulering

Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 52,50 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 47,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt. eller stk. 5.

Stk. 9-16. - - -

Lovforslaget

18. I § 11, stk. 8, ændres »52,50« til: »50« og »47,5« til: »45«.

§ 5

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbestemt ændret ved § 2 i lov nr. 1297 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

*Gældende formulering***§ 1. - - -**

Stk. 2. Afgiften udgør 196 øre pr. normal m³ (Nm³) gas i perioden fra 1. januar 2001 til 31. december 2001 og 202 øre pr. normal m³ (Nm³) gas fra 1. januar 2002 for gas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ). For bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³), der udleveres fra eller forbruges i særlige bygasnet, der var etableret og i brug 1. januar 1997 og registreret efter § 3 i lov om afgift af naturgas og bygas, udgør afgiften dog:

I perioden fra 1. januar 2001 til 31. december 2001	68 øre pr. Nm ³
I perioden fra 1. januar 2002 til 31. december 2002	99 øre pr. Nm ³
I perioden fra 1. januar 2003 til 31. december 2003	125 øre pr. Nm ³
I perioden fra 1. januar 2004 til 31. december 2004	150 øre pr. Nm ³
I perioden fra 1. januar 2005 til 31. december 2005	175 øre pr. Nm ³
Fra 1. januar 2006	202 øre pr. Nm ³

Stk. 3. For afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, udgør afgiften dog 262 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. Af gas, der anvendes til varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, betales der afgift efter stk. 2. Såfremt gas omfattes af 2 pkt. også anvendes til fremstilling af elektricitet, som der ikke skal betales afgift af efter lov om afgift af elektricitet, finder fordelingsreglerne i § 8, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

*Stk. 4. - - -**Lovforslaget*

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »202 øre pr. normal m³« til: »193 øre pr. normal m³«.

2. I § 1, stk. 2, 2. pkt., ændres »99 øre pr. Nm³« til: »90 øre pr. Nm³«, »125 øre pr. Nm³« til: »115 øre pr. Nm³«, »150 øre pr. Nm³« til: »140 øre pr. Nm³«, »175 øre pr. Nm³« til: »165 øre pr. Nm³« og »202 øre pr. Nm³« til: »193 øre pr. Nm³«.

3. § 1, Stk. 3, affattes således:

»For afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, udgør afgiften 273,2 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ. Af gas der anvendes til elektricitets- eller varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, betales der dog afgift efter stk. 2.«

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 10. ---***Stk. 2-7. ---*

Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og denne lov med 52,50 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 47,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller til fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. (m²) pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5.

Stk. 9-14. ---

4. I § 10, stk. 8, ændres »52,50« til: »50« og »47,5« til: »45«.

§ 6

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 702 af 28. september 1998, som senest ændret ved § 22 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, foretages følgende ændringer:

§ 1. ---*Stk. 2.* Afgiften udgør for

- 1) de i stk. 1, nr. 1-5, nævnte varer 51 kr. pr. gigajoule (GJ)

1. I § 1, stk. 2, ændres »51 kr. pr. gigajoule« til: »48,7 kr. pr. gigajoule«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 2) de i stk. 1, nr. 6, nævnte varer 12 kr. 90 øre
pr. gigajoule (GJ)

Stk. 3. - - -

Stk. 4. Såfremt registrerede virksomheder ikke foretager opgørelse af varenes faktiske brændværdi for varerne nævnt i stk. 1, nr. 1-5, betales afgift af varenes vægt. Afgiften udgør:

- 1) For varer omfattet af stk. 1, nr. 1
1.425 kr. pr. t
- 2) For varer omfattet af stk. 1, nr. 2
1.675 kr. pr. t
- 3) For varer omfattet af stk. 1, nr. 3
1.030 kr. pr. t
- 4) For varer omfattet af stk. 1, nr. 4
1.990 kr. pr. t
- 5) For varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra a
1.460 kr. pr. t
- 6) For varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra b
1.920 kr. pr. t

Stk. 5-6. - - -

§ 7. Fritaget for afgift er varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraftvarmeværket og varmeaftageren, der var gældende 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikke-omkostningsbestemte priser. For nedenfor nævnte kraftvarmeværker gælder dog følgende:

2. I § 1, stk. 4, ændres »1.425 kr. pr. t« til: »1.350 kr. pr. t« og »1.675 kr. pr. t« til: »1.600 kr. pr. t« og »1.030 kr. pr. t« til: »980 kr. pr. t« og »1.990 kr. pr. t« til: »1.900 kr. pr. t« og »1.460 kr. pr. t« til: »1.390 kr. pr. t« og »1.920 kr. pr. t« til: 1.835 kr. pr. t«.

3. I § 7, stk. 1, nr. 3, ændres »Fuelolie 40,4 MJ/kg« til: »Fuelolie 40,7 MJ/kg«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 1) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kontrakt, beregnes den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem på den ene side periodens samlede varmeleverance af værk tillagt eget forbrug af varme og divideret med 1,19 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler. Er varmforsyningen mindre end 12 år gammel, divideres i stedet med 2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse for en andel af det samlede brændselsforbrug svarende til andelen af på den ene side energiindholdet i den i perioden fremstillede elektricitet divideret med 0,4 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler.
- 2) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikke-omkostningsbestemte priser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraftvarmefordelen deles efter højst 12 år.
- 3) Kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraftvarmeværk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varmfremstillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af de statslige told- og skattemyndigheder.

Bilag til f. t. l. vedr. kuldioxidafgift af visse energiprodukter

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme. Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinerigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekoks	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Biogas 19,7 MJ/Nm³

Forgasningsgas 4,0 MJ/Nm³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule

Stk. 2-6. - - -

§ 7

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 688 af 17. september 1998, som senest ændret ved § 6 i lov nr. 1297 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

§ 1. Der betales afgift af svovlindholdet i følgende varer, såfremt varen indeholder over 0,05 pct. svovl:

1)-13) - - -

14) Træ, træflis, skovflis, træpiller, halm, affald og andre svovlholdige brændsler, der indfyres i produktionsanlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW.

§ 2. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Såfremt registrerede virksomheder, som anvender varer omfattet af § 1, nr. 14, med et afgiftspligtigt svovlindhold, ikke foretager måling af den samlede mængde svovl udledt til luften, opgøres afgiften ud fra virksomhedens forbrug af disse varer. Afgiften udgør:

1) Træpiller uden svovlholdigt bindemiddel	10 kr. pr. t
2) Træpiller med svovlholdigt bindemiddel	40 kr. pr. t
3) Skovflis, træaffald og andet træ, jf. dog stk. 4,	11 kr. pr. t
4) Halm	20 kr. pr. t
5) Affald	9 kr. pr. t

Stk. 4. Såfremt virksomheder, der anvender varer med et afgiftspligtigt svovlindhold nævnt i stk. 3, nr. 3, udtager prøver af vandindholdet i brændslet, reduceres afgiften forholdsmæssigt med vandindholdet i procent.

Stk. 5-7. - - -

1. § 1, nr. 14, affattes således:

»14) Halm, træpiller med svovlholdigt bindemiddel, affald og andre svovlholdige brændsler, der indfyres i produktionsanlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW.«.

2. § 2, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Afgiften udgør for:

1) Træpiller med svovlholdigt bindemiddel	40 kr. pr. t.
2) Halm	23 kr. pr. t.
3) Affald	20 kr. pr. t.«.

3. § 2, stk. 4, ophæves.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 9. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Virksomheder, der forbruger varer nævnt i § 1, nr. 5-7, som begrænser udledningen af svovldioxid til luften igennem røgrenning, binding af svovl i andre materialer m.v., og som ikke foretager måling af den bortrensede eller bundne mængde svovl, kan beregne godtgørelsen efter en standardsats. Standardsatsen udgør for brændsel nævnt i § 1, nr. 5-7:

- 1) 20 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i riste anlæg eller »fluid bed«-anlæg,
- 2) 5 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i andre anlæg.

Stk. 7-10. ---

§ 33. ---

Stk. 2-6. ---

4. § 9, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Virksomheder, der forbruger varer nævnt i § 1, nr. 5-7 og 14, som begrænser udledningen af svovldioxid til luften gennem røgrenning, binding af svovl i andre materialer mv., og som ikke foretager måling af den bortrensede eller bundne mængde svovl, kan beregne godtgørelsen efter en standardsats. Standardsatsen udgør for:

- 1) Brændsel nævnt i § 1, nr. 5-7:
  - a) 20 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i riste anlæg eller »fluid bed«-anlæg,
  - b) 5 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i andre anlæg.
- 2) Brændsel nævnt i § 1, nr. 14, jf. dog stk. 7:
  - a) 8 kr. pr. t for træpiller med svovlholdigt bindemiddel,
  - b) 8 kr. pr. t for halm,
  - c) 8 kr. pr. t for affald.«.

5. I § 33 indsættes efter stk. 6:

»Stk. 7. Til virksomheder, der fra kraftvarmeværker og hertil knyttede blokvarmecentraler får leveret varme, som omfattes af § 1, stk. 1, nr. 2 eller 5-7, og hvor den til virksomheden fakturerede og af virksomheden betalte svovlafgift af den til brug for leverancen medgåede mængde brændsel kan dokumenteres og udgør mindst 250.000 kr. pr. år, ydes efter ansøgning til de statslige told- og skattemyndigheder en godtgørelse svarende til det særlige bundfradrag efter stk. 1 for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5-7, og efter stk. 3 for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, når anvendelsen sker til formål nævnt i proceslisten til kuldioxidafgiftsloven, og når virksomheden har indgået en aftale efter lov om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug (aftaler om energieffektiviseringer m.v.). Leveres varmen kun i en del af året, ned sættes grænsen på 250.000 kr. forholdsmæssigt.«.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 34. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Energiindholdet som nævnt i stk. 2 udgør:

1) Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
2) Fuelolie	40,4 MJ/kg
3) Fyringstjære	36,4 MJ/kg
4) Petroleum	34,8 MJ/l
5) Spildolie	40,4 MJ/l
6) Stenkul og stenkulsbriketter	25,2 GJ/t
7) Koks, cinders og koksgrus	29,3 GJ/t
8) Jordoliekoks	31,4 GJ/t
9) Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
10) Blyholdig benzin	32,9 MJ/l
11) Blyfri benzin	32,9 MJ/l
12) Anden flaskegas (LPG)	46,0 MJ/kg
13) Gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas) samt som biprodukt i raffineringsprocesser	52,0 GJ/t
14) Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
15) Biogas	19,7 MJ/Nm ³
16) Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³
17) Træ, træflis og skovflis m.v.	14,7 GJ/t
18) Halm	14,5 GJ/t
19) Affald	9,4 GJ/t
20) Træpiller	17,5 GJ/t
21) Bitumen uden vand	39,7 GJ/t
22) Bitumen med vand	27,9 GJ/t

6. I § 34, stk. 3, nr. 2, ændres »fuelolie 40,4 MJ/kg« til: »fuelolie 40,7 MJ/kg«.

§ 8

I lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, jf. lovekendtgørelse nr. 846 af 17. november 1997, som ændret ved lov nr. 1107 af 29. december 1999 og § 24 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering

§ 1 a. Tilskud, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, gives til dækning af udgifter til kuldioxidafgift af det energiforbrug, der er omfattet af § 9, stk. 2, og den del af energiforbruget, som er omfattet af § 9, stk. 10, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Tilskuddet udgør 22 pct. af afgiften. For fuelolie og gas- og dieselolie, der anvendes til varmfremstilling, udgør tilskuddet henholdsvis 0 øre pr. kg og 1,75 øre pr. l bortset fra olie vedrørende aktiviteter omfattet af § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 1 b. Tilskud, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, gives til dækning af kuldioxidafgift omfattet af § 9, stk. 1, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter samt til dækning af energiafgiften og kuldioxidafgiften af rumvarme og varmt vand, såfremt disse udgør mere end 2 pct. af det i § 1, stk. 1, nr. 2, nævnte refusionsgrundlag. Tilskuddet udgør 22 pct. af afgiften vedrørende det energiforbrug, der ikke er ydet tilskud til efter § 1 a.

Lovforslaget

1. § 1 a, affattes således:

»Tilskud, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, gives til dækning af det energiforbrug, der er omfattet af § 9, stk. 1, og den del af energiforbruget, som er omfattet af § 9, stk. 8, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Tilskuddet udgør 22 pct. af afgiften. For fuelolie og gas- og dieselolie, der anvendes til varmfremstilling, udgør tilskuddet henholdsvis 0 øre pr. kg og 4 øre pr. l bortset fra olie vedrørende aktiviteter omfattet af § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

2. § 1 b, 1. pkt., affattes således:

»Tilskud, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, gives til dækning af kuldioxidafgift af det energiforbrug, der anvendes til proces samt til dækning af energiafgiften og kuldioxidafgiften af rumvarme og varmt vand, såfremt disse udgør mere end 2 pct. af det i § 1, stk. 1, nr. 2, nævnte refusionsgrundlag.«

Til lovforslag nr. L 36. Skriftlig fremsættelse (11. oktober 2001)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og af andre energiafgiftslove. (Ændringer af afgiftssatser, procesliste m.v.).

(Lovforslag nr. L 36).

Dette lovforslag fremsættes med henblik på at skabe balance i tilbageføringsregnskabet for energipakken, som blev vedtaget i 1995. På denne baggrund foreslår regeringen, at godtgørelsen af CO₂-afgiften på 10 pct. for de momsregistrerede virksomhedernes forbrug af energi til lette procesformål ophæves, samtidig med at CO₂-afgiften sættes op fra 100 kr./t til 135 kr./t CO₂. For at sikre, at husholdningernes energiforbrug og erhvervenes forbrug af rumvarme m.v. ikke netto bliver dyrere, foreslås energiafgifterne samtidig nedsat. Samtidig foreslås det, at lempeafgiften på erhvervenes rumvarmeforbrug til samme niveau som for husholdningernes forbrug af elvarme.

I forlængelse af forhøjelsen og omlægningen af kulioxidafgifterne og energiafgifterne foreslås det endvidere; at satserne for kuldioxidafgift på de enkelte brændsler og elektricitet justeres ud fra aktuelle tekniske oplysninger om den CO₂-udledning energianvendelsen giver anledning til; at der foretages visse justeringer af proceslempelserne for energiintensive erhverv; at momsregistrerede virksomheder gives adgang til en i elektricitetsafgiftsloven fastsat lavere sats for elvarme; at små kraftvarmeværker, som er fritaget for at være registreret efter elafgiftsloven, fremover kan nøjes med at betale den lave

brændselsafgift for såvel varme- som elektricitetsfremstilling; og at eldistributionsbidraget på 1 øre/kWh for virksomhedernes anvendelse af elektricitet til procesformål ophæves.

Det foreslås endvidere, at en del af benzinafgiften omlægges til en CO₂-afgift, hvorved bio-brændsler, der anvendes i stedet for benzin, og som ikke er omfattet af CO₂-afgiften, gøres afgiftsmæssigt billigere end fossilt brændsel.

Endelig foreslås visse justeringer i svovlafgiftsloven, dels på baggrund af nyere undersøgelser om svovlindholdet i bio-brændsler, dels på baggrund af ønsket om at sidestille visse virksomheder, der aftager procesdamp fra kraftvarmenheder med virksomheder, der selv producerer procesdampen.

Det skønnes, at forslaget har begrænsede administrative konsekvenser og netto vil indbringe et årligt merprovenu på 250 mio. kr.. Hermed er der skabt balance mellem erhvervslivets indbetalinger og tilbageførelsen til erhvervslivet i energipakken fra 1995. Det skønnes endvidere, at forslaget har positiv miljømæssig indvirkning.

Visse af forslagets bestemmelser har karakter af statsstøtte og kan derfor ikke sættes i kraft, før de er blevet godkendt af Europa-Kommissionen. Det drejer sig om forslagene til ændring af kuldioxidafgiftslovens procesliste, samt dertil hørende ændringer i kuldioxidtilskudsloven. Forslaget indeholder derfor særlige bestemmelser om, at skatteministeren og miljø- og energiministeren kan sætte disse bestemmelser i kraft når Kommissionens godkendelse foreligger.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne i lovforslaget, skal jeg anbefale det til tingets velvillige behandling.